

FRANCISCI ARRETINI IN PHALARIDIS TIRANNI AGRIGENTINI EPISTOLAS PROEMIVM.

u Ellem malatesta nouelle princeps illustris tantā mihi dicendi facultatem dari: ut uel præstatiæ tuæ: uel phalaridis nostri epistolis: quas nuper e græco in latinum traductas: & nomini tuo: ut pollicitus sum: dicatas mitto: mea responderet oratio. Vtrum enim assequeretur: non modo non multitudinis: sed ne doctarū quidem aurium iudicium formidaret. Nam: ut laudes tuas in aliud tempus remittam: neq; enim huiusmodi sunt quæ possint breui proœmio complecti. Qui ornatus quæ tanta esset dicēdi copia: quæ non tuo: & maiorum tuorum splendore superaretur. Tacebo igitur in præsentia antiquissimam Malestarū familiam: quæ non flaminæ modo in qua scelicissimo principatu diu floruit. sed italiæ decus atq; ornamentum clarissimum semper extitit. Tacebo maiores tuos. qui & si præstantissimi fuerint: tamen si hanc prouinciam assumerem: tantus mihi recentium laudum campus pateret: ut non opus esset antiquiora confectari. Tacebo Pādulum: Carolum: & Malatestā patruos: quibus nec bellicæ rei gloria: neq; litterarum (quantum in principibus requirendum est) studiis n̄ liberalitate: nō cæteris uirtutibus: sua tempora præstantiorem habuerunt: qui adeo inter se de uirtute contēdisse uidentur: ut quem præferas difficile sit ferre sententiam. Adeoq; oīum iudicio laudant̄: ut siqd egregium: siquid magnificum: siquid principe dignum: maiores natu meminisse uolunt ex illorum fortiter gestis acute dictis prudenter excogitatis exemplum adducant. Accedis tu tantis progenitoribus digna soboles: nulla ex parte eorum laudibus inferior. Cuius ego cum animi magnitudinem: pietatem: libertatē: mores itegerrimos: quæ alias ut dixi latius prosequar intelligerem: omniū maxime delegi cuius nominis Phalaris noster inscriberetur: de quo ut igenue quod sentio profitear: maxime malorū nostrorū uel negligentia: uel ingritudinē admiror qui de tanto ac tā præclari ingenii uiro: uel nullam penitus: uel crudelitatis tantū fecerint mentionem eoq; rem adduxerunt: ut eius dūtaxat sæuitia nota sit omnibus. Animi aut̄ magnitudo: liberalitas: doctrina: ingenii acumē penitus sileatur. Sed profecto maligni iudicis est: uno uel altero ut t̄o acerrime examinato uirtutū merita subticere. Neque arbi-

tror adeo Phalarim in eos a quibus insidiis petebatur q̄ doctos viros ī phalarim fuisse crudeles Qui uero & unde fuerint: nemo latinorū q̄ sciā: meminit Cicero & Valerius maximus crudelitatem eius & cædem breui attigerunt. Eusebius Cæsariensis tempora quibus tyrannidē apud agrigentū exercuit: & ea quidē dubia annotat. eius autē epistolæ longe magis & conditionis eius & morū p̄se serūt testimoniū. Sed nūquid ei credēdū? Ego quidē inter oīa scribendi genera nullū uerius q̄ epistolas existimo. Historia oīum iudicio uera comprobatur. Verum si recte cōsiderabiē scriptorū affectus: amor: odiū: metus: & id genus alia quin multa addant: multa subtrahant: nemo asserere dubitabit. Accedit regū cōsiliorūq̄ ignoratio: neq̄ enim oībus interfuerūt: & res alienas plerūq̄ scriptitāt: de quibus difficile est præter euentus iudicare: & eos alit̄ aliter sæpenumero: ut fere usu euenit referunt. Epistola uero & si ī his simulari multa possūt & dissimulari ueriores tñ eē q̄s dubitet? Plerūq̄, n. res n̄ras scribimus: petimus: negamus: arguimus: res n̄ra agit̄: ex quo maxime affectus & cuiusq̄ mores ondūt̄ q̄si in hoc quoq̄ scribēdi genere: tū metus cū cōciliādæ amicitiaē gratia: tū ut uiri boni eē uideāt̄: nōnulli simulāt̄ aliq̄do: non eiusmodi Phalarim cōtenderim. Et recte quidē: perge quæso has epistolas diligenter. Et si illius cōsiderabis ingeniū inuenies in Phalaride nullum simulationis argumētū: Inuenies maximi animi uirū: q̄ neminē formidet: neminē ad gratiā alloquatur. Inuenies apertæ frōtis hoīem: q̄ qd̄ aīo: id etiā ore hēre uideatur. q̄ nullā boni uiri opinionē aucupeēt̄: q̄ppe qd̄ & gloriā: & omniū adulationē recuset atq̄ contēnat. Vis ī deos: in patriā: pietatis exemplū? Hēs phalarī: q̄ & de his pie loquit̄: & exul ad restituendā patriā atq̄ ornandā pecunias dilargitur. Vis studio rū musarūq̄ amatore phalarī ituerē: q̄ Stesicorū poetā inimicissimū captū a se: musarū reuerentia seruauerit. Vis liberalitatem: quē Phalaridī præpoēs? Neq̄ enī quod non accipiat: sed quod a se munera non accipiantur sæpe conquerit̄. Quis bene de se meritis gratior Phalaride: qui manifesto coniurationis crimine cōtra se deprehēsum: medici sui precibus cōdōauit? q̄ pluribus spōte sua pepcit? Hæc & huiusmodi plura q̄dignissimo p̄cipe ī his epistolis facile q̄s poterit itueri. Et firmissimum est ueritatis argumentum semper sibi constat. Neque enim ulla fieri ratiōe potest: ut si laudo quisplam semper eundem tenorem seruet: ne affectu & cōscientia uel inuitus ad animi morbos ostēdendos non

nunquam trahatur. Ceterum in his epistolis nihil grauius: acutius
pressius: & graecorum & latinorum pace dixerim: in hoc scribendi gene-
re inuenies. Cuius dicendi characterem utinam mea assequi potuisset
oratio: sententias tamen spero me assecutum: quas & prudentia & sapien-
tia plenas: & ad beneuendum principibus maxime accomoda-
tas quae negauerit. Haec igitur quom in manus mihi uenisset: elegan-
tiam admiratus dolui eas duo milia fere annorum nostros homines
latuisse. Quare non arrogantia: neque enim uires meas ignoro:
sed quom qui ingenio & doctrina ualent: has nescio qua ratione
adducti in latinum uertere neglexerint. Ego & si supra uires onus
me subiturum intelligerem: subiti tamen: satius ratus incultiores ha-
beri quam nullas. Crudelitatis autem qua omnes eum accusant: non
tantum mihi ipse arrogo: ut melius quam ipse se excusare exi-
stimem. Ipse causam suam agit quae quam sit probabilis tua poterit
praestantia iudicare. Id tamen dicam: quod ad eius defensionem
non parum facere arbitror: Ex primis siciliae tyrannis fuisse Pha-
larim Supbi Tarquintii temporibus. Nam & Pythagoram: ad quem Pha-
laris scribit eo regnante floruisse & Liuius & Aulus Gellius & Eu-
sebius asserunt: Eo tempore siculi tyrannidis expertes & peregrini
no & exuli cretensium enim & a patria a stiphali de exule se ipse testa-
tur. Et ei quem paulo ante ne parere quidem habuisset parere indigna-
bantur. Hinc populorum odium: hinc coniurationes: hinc phalaridis
metus: & quae de eo ferunt crudelitates emanarunt: Quod licet
benignitas tua & morum tuorum praestantia tale eum subditis semper se-
gesserit: ut nihil quam te carius: nihil tibi magis quam uitam quam foelicitatem
precentur: uel aliorum principum exemplo quid metus possit non igno-
ras. Unum praeterea in his epistolis me non parum perturbauit: quod non
nullae ita mendosae sunt: ut nulla possit ratione earum sententia conie-
ctari. Nec mirum quom etiam familiares Ciceronis epistolae quas fre-
quenter in manibus habemus: librariorum incuria quam mendosissimae
inueniantur. Eos egi locos annotaui conatus: tamen in quibusdam
non absurdam pro loco ferre sententiam. Quod si particulis illis corre-
ctis ad praestantiam tuam mittam. Sed iam phalarim ipsum audiamus.

Phalaris Alcibio.

Olicetus messenius quem perditionis apud ciues tuos insinu-
las: morbo me incurabili liberauit: nec ignoro me dolo-
res tibi & lachrymas nunciare. Tu autem ne ipse medicae artis
iuueta Aesculapius cum omnibus diis sanare unquam potuisset. Aduertam
n. corporis ualitudinem ars sanat. At autem morbo sola mors medetur.

quod tu pro multis & magnis celeribus non quod coactis: quorum me arguis: sed uoluntariis grauissimam expectato.

Hieronimo.

Ogasti me quibus adductis rationibus leontios in agrum quem mihi auferunt contra me impetum facientes: uicturum me censerim. Ego uero quod iustitio rem causam habeam omitto: quippe qui non solum belli auctor: sed propulso illatum. Hoc enim nullius est apud uos momenti: illud autem quod & si uos dissimuletis: scire tamen uos necesse est. Dicere sane possum uiris fortibus pecuniis: nauibus equis me superaturum: quorum omnium uos indigi cum eo hoste certatis: qui & horum & fortunae opulentissimus est.

Nicophemo.

Vos in leontiorum concione miserabili cruciatu perisse enud merasti: eos quom nobis insidias tenderet: interemimus. Tu autem non intelligis quom calaitosum eorum desles interitum non solum his exemplis nobis non moliris insidias. sed in leontinos quos in bellum contra nos cogis pigriores reddere: ut in tale hostem iuste bellum moueant. Neque enim fieri potest eundem & odio haberi propter crudelitatem: & propter mollitiam ceteri. Quod si ad uota res succedat: neque his certaminibus uobis iudicamus: neque contendere dehortamur.

Timonatti.

Le bello leontinos: ut autem dolori sufficiat: nec penitus absumaris non omnia tibi significamus. quemadmodum una cum iis thaurominitanos & zacleses eorum socios superauimus. Neque quod captiuos talentis centum pro his acceptis dimisimus: quippe qui nolim te tam foelicis nuncius dolor extincto in merito uideri hominem interemisse.

Policlero medico.

Escio quid de te porius admitter Policlete medicinae facultatem: an morum fidem: facultas enim aduersam tyranni ualitudinem: mores enim tantae caedis premia uicerunt: per haec ambo iusticia tua discurrens: duobus me periculis periclitatem: uel scilicet incurabilis morbi: & hostium premiis liberabit. Soli namque tibi licuit si morbo perissem: tyrannum uideri interemisse. Sin minus quom quicquid mihi dederis: id pro pro animo ad salutem accederim: me interimere: quod tibi plurimum adeiusmodi premia consequenda profuisset. Verum enim uero nolui si precium iniustum iustae laudi praeferre. Si quidem fortasse oc-

casio illa temporis ad me interimēdū propter morbū iustæ cæ-
dis causa non habuit. Ego igit̃ quod ita mecū egeris quom̃ i tua
esset potestate: dignam tāta uirtute laudē referre nequeo. Hoc
unū scio eā te affecurū doctrinā: quæ deo digna sit: qui medici-
næ artem inuenit. Veruntamen cū medicinæ & fidei laudibus
nisi ad te animi mei erga te monumēta puri auri phialas quat-
tuor. Crateres argenteos nō nostri temporis artificii duos. Pocu-
lorum thericiorū parua decem. puellas ipollutas uiginti. Quin-
quagintamilia athicorū scripsi præterea & Teucro: ut in rex mea-
rum dispensatione id tibi salariū daret qđ nauū: gubernatores
& corporis custodes: & reliqui ceteriones accipiunt: parua pro-
fco pro tāto beneficio uicē. Sed addat̃ minori meæ gratitudini
me cōfiteri nō habere quo pacto pro mētis tibi debitam possum
persoluere.

Policleto medico.

Iberaui tui gratia Calleschrum: qui mihi tam manife-
ste insidias fecerat: ut non solū eas confiteretur sed coniu-
ratos etiā indicaret. Adderetq; quo loco & quando &
qua ratione me aggressuri essent. Atqui imemoris uiri esse uide-
batur hoīs salutē ei denegare: qui salutē aliis elargiatur: simul eē
reputabā meū esse talē gratiā referre medico q me liberauerit.
Tum autem longe decentius accipere qui medicinæ princeps
es: & omnes sanas indigentes. Cognoscat autē suā temeritatem
Calleschrus, q uitæ a te gratiā accipit: quā alii iuste abstulit. Ab-
stulit enim quantum in eo fuit: quāuis fortuna nō pmiserit.

Messenis.

Vdio Policletū medicū uestrū tanquā agrigentinorū pdi-
torē accusare: q quom me grauissimo morbo laboratē
iterimere potuisset: eo me liberauit & iusticiæ eius laudē
iusticiæ accusationē uertiri: neq; uos huiuscemodi cōfiteri pu-
det. Ego autē admodū eius autē: sed lōge magis eius mores ad-
miror: qđ quom me tāquā morientē suæ fidei creditū haberet
nō ut tyrānū iteremit: sed ut ægrotū omni conanīme i pristinā
restituit ualitudinē: atqui uestris calūniis ne minimo quidē derri-
mēto affectus est. Mea uero in liberalitate iter seculorū ditissios
in primis potest ānumerari. Nō igitur ignoro quin ob meam
in Policletum liberalitatem omnes agrigentinorū proditores
potius q phalaridis percussores dici exoptetis. Messenis.

Non ignorabam quin de tripodibus delphicis & aureis
coronis & aliis multis pretiosisq; muneribus quæ diis
uestris recuperare bonæ ualitudinis gratias alterū face-
retis: ut scilicet aut ipsis diis pie offeretis: aut iis neglectis inter
uos ea partiremini quæ ipsi fecistis Simulata namq; mihi iniuria ac
si nostra qui ea misimus gratia prophana fuerūt: i deos sacrileg-
am cōmissistis. Quid enim refert munera iā dicata an tātū desti-
nata diis auferre: utraq; enī illoꝝ nō mīctium sunt. Nos igitur
gratiā i deos: uos impietate ostēdistis. Siquidē & dātē me: & uos
rapiētes nouerunt. Satis autē habeo: ut deoꝝ qui a uobis spolia-
ti sunt irā experti: uos ipsos scelestos itelligatis. Nā cum ex aliis
tū ex eo quod missa a nobis munera esse uobis lucro putastis:
nihil eorum sceleratū esse cōsitemini: nisi forsītā ipsi thesauri du-
plicē sorte habeāt si inter uos distribuantē bonā: malā: si diis dicē-
tur. Præterea palā uos ipios impietatis arguitis. Prīncipes enī
decernēdæ hostilis pecuniæ causam ad populū referūt: uos autē
populus ad prīncipes. Et quæ oīum grauissimū est deos tāq; ma-
los homines si munera a tyranno accipiāt proditiōis in simu-
latis. Verū tres qui sentētia nr̄a bene rē publicā gerūt: qui ue nō
semel messanā: quēadmodū agrigentū si quas petierāt pecunias
dedissem meæ dirioni subdidisset: ipune dimittitis. Cuius rei cā-
ē: quod eadē estis qua illi sentētia neq; libere in huiusmodi aucto-
res animaduertere potestis: quom omnes capiēdis muneribus
sitis obnoxii. Sed ne uidear munerū gratia hæc dicere: ne mini-
mū quidē hanc amplius curā suscipiā. Meritas uero temeritatis
uestræ pœnas debitis quos uiolastis & de me & de his quæ ipu-
ne in eos ausi estis. Valere. Valere autē quom duplicē habeat si-
gnificationē nolī uos ignorare in deteriore partē esse accipiēdā.

Magarensibus.

Non queror de ingratitude uestra: quod quom de uo-
bis sæpenumero bene meritus sim in finitū controuersia
quæ mihi cū finitimis erat: falsum cōtra me perhibui-
stis testimoniū. Meā autē accuso stultitiā: quæ a uobis frequenter
lacestus adhuc nō sim factus sapiētior. Nā quom nullo unquā
tēpore nostrū erga uos beneficioꝝ memores feritis: nos tñ ac si
ea nūquā obliuioni mādassetis: nostrā erga uos beniuolentiam
liberalitatēq; semper ostendimus. Thirseno.

I eos qui necessario iuste aliqd admiserūt i posterū me-
ritas expectare pœnas oportet: quēadmodū in egesten-
siū consilio es concionatus: quom opera ad diuinā pro

uidētiā retrulisti: quæ nā spes de te ipso habēda ē quom nō ex ne-
cessitate: sed spōte tua & cōsulro iniquō oīa plabaris. Leusippo.

Ilio tuo pp iuuentā: tibi pp seniū pcimus quāuis nullam
f ueniā mereamini. Verum nisi a temeritate desistatis:
neq; illū iuuenta neq; te seniū eripiet. Immo eo uos gra-
uori supplicio afficimus quo maiore uenia dignos duximus.

Cleostrato.

D modū mihi risu dignū & admiratione uideē ut quis-
a piā admonitiōibus tuis melior fieri possit: & cōtinētor
Quippe qui alios castigare uult omni eū crimine liberę
esse oportet. Tu uero & his quæ in alios reprehēdis criminibus
& inumeris aliis obnoxiiis tanq̄ oīo irrepheñsibilis: aliorę erro-
res corripis. Menacli.

T equos tibi paratos ad pugnā misimus: & teucro ut pe-
u cuniā daret & mādauius. Si qua alia re tibi opus est: ne-
pigeat ad me scribere. Nihil enī tam magnū a nobis pe-
tieris: quin id tibi libēti animo largiamur. Aglao.

Hesauros nostros quoscūq; nobis deus largitus est: ad
t fortunæ mutationes cōdidimus: nō in sinu terræ quem
admodū ad omnes: sed in amicos quia nobis dona accipere nō
dedignantur. Tu uero neq; ī hoc benignū te nobis exhibes: utq̄
tum in nobis est si principatu deiciamur: ullā spē habere possi-
mus. Atqui si nō prius: nūc saltē nūquā depositū accipias mihi
seruādum: & in hoc amici munere fungare. Nullā enī terræ p-
tē fidā nobis ducius: si uobis amicis optimis tanq̄ pulueri diffi-
damus. Qui si fortunati fueritis: quis me aduersa fortuna pro-
strauerit: lætus tamen nihilominus sælicem ne existimabo.

Vom neq; uidear: neq; sit iustū eū qui prior iniuriam
q intulerit ulcisci: quom primū nos læseris a nobis post-
modū idem expecta. Herodico.

Lius iuria affectus nullā iſerēti mineē ultionē: ut q̄ mi-
a nimū apud illū suspectus hēat. Ego autē degeneris uiri
offm existimo nesciū atq; incautū aggredi. Quare quom
me læseris ultionē caueas admoneo, ut an expectatiōis metus
tandē ipso supplicio torquearis. Aripheeto.

Pera tua & his quæ misimus: & lōge maioribus p̄miis
digna sunt. Mea aut p̄scrutari noli. Nihil. n. ī his potius
q̄ silentium ducimus. Amphinomo.

q Vom in uiros bonos aliquid confero: non dare.

mihī: sed accipere ab his potius beneficium uideor. Quare t. ro
go ne tāq̄ dantē me: sed debentē tibi gratiam eo. quod quæ mi-
simus accepistis: existimes.

Erythiæ uxori.

T mea causa plurimum tibi debere gratiam intelligo
& cois filii: quē tibi reliq̄ Erythia. Mea q̄ quomodo
parria exultarem: uidua p̄manere q̄ cuiplam nubere
maluisti: quom te plur imi uxore expeterent. Filii quoniam tu i
eo: & matris munere & patris functa es: neq̄ uix aliū p̄ phalari
de: neq̄ filiū p̄ Paurola tibi delegisti: sed pro secundo uiro prio
re contenta es. pro alio aut filio quē ex priore conceperas edurare
fatis duxisti. perge igitur: & uiri & filii gratiam in eam quā spō
te tua coepisti educationem usq̄ dū pro ætate doctus neq̄ patris
amplius neq̄ matris idigeat. Hoc ego abs te tanto studio conten
do: non quod matri & huiusmodi: maxime in filii beniuolentia
diffidam: sed ut pater unico filio metuens: Poteris autē ex ai tui
affectibus prūm in filios metu itellecto: mihī quod sic ad te scri
bam: ignoscere.

Paurolæ filio.

Axime utriq̄ parentē fili mi amare te debet & pluri
mi facere. Filio nāq̄ & pium est & honestum: ut gen
torum: & qui in eum tot beneficia contulerint recor
detur. Quod si in altero ab officio desistēdum sit: patrem potius
usq̄ matrē negligas oportet. Non enim parua tibi sint & patris:
& matris: in educatiōe filiorū officia. Sed hæc qdē quom eos tu
lerit peperit educauerit: innumeros quoq̄ alios pro his subit labo
res ille at quom a matre educatus sit filius & adultus: non minus
eius se fructū promereri arbitratur quā nihil in eius educatiōe mo
lestum tulerit. Peculiare autē quoddam & magis proprium quā
cæteræ matres tua in te hēt propter meum exilium, ut enī te edu
caret plurimū laboris p̄pessa ē: amboꝝ curas sola sustinuit. Tu
igitur quæ utriq̄ parenti officia debes: uni matri quæ omnes pro
te labores subiit redde: paternis nāq̄ officiis materno amore sa
tisfacies. Nihil ego amplius abs te exflagito: si i eā quā debes pie
tatē ostēderis. Immo & accepisse abs te maiorē imodū benefi
cium p̄sitembor. Decens ei ē si matri gratiā p̄ multis i te officiis rec
tuleris. maximū a patre beneficiorū tuorū initium existimari.

Paurolæ filio.

Væ a patre in filium debentur officia tibi præstitimus pau

rola, quæ uero tu patri debes: si quom possis: reddere negligis: uehementer erras. Audio enim te bonas artes quo sæpenumero te accusauit contemnere. Nullum autem aliud abs te peto beneficium: si hoc spreueris. Atq; scias uelim eruditionis utilitatē: si mihi obtemperaueris: non eum qui gratiam acceperit: sed qui dedit: longe maiorem consecuturum.

Erythiæ uxori.

In nostræ tyrannidis mœtu Paurolā agrigentum mittere non audes: tibi & tãq̃ mulieri: & tãq̃ matri unico filio timentis ignoscimus. Sin tãq̃ sola non mecū eū genueris: soli tibi habendum censes: iniquè causam parentū diiudicas. Rigidissimo enī iure patris filius est: nō matris humani uero utriusq̃ par. Si autē quod aliquando patri filium cesseris: iccirco in eo ius tuū minui arbitraris: quid de eo censendū ē: q̃ ne particeps quidē unquā fuerit. Aequiorē igitur te p̃stiteris si eū ad me miseris: nō serius: sed q̃primū: cū his muneribus ad te rediturū quæ Phalaridis & Crythiæ filium deceant. Ut si nō mecū: sine me saltē opulenter & laute uiuere possitis. Quis enī familiarium gratia uxore & filio neglectis locupletari cuperet: ego sane uestri studiosus: ut uirum & patrem decet statui rerum mearum non modicam partem in uobis dilectissimis collocare. Et quam celeri me quidē cū aliorū tu aduētantis senectutis gratia: maxime autē propter morbum: q̃ nup̃ mihi grauissimus cōtiguit: q̃ppe q̃ me admonet, ut ultimū uitæ terminū homini præsentē diē semper existimē. Aduentū autē ex certa agrigentū: & rursus ad te reditū: patris beniuolentia tutiorem q̃ maternus metus præstabit.

Paurolæ filio:

Oronā abs te sexcentorū aureorū pondo: & bonæ fortunæ: & eius qui misit gratia accepimus. Qua nos ea tantū diē qua patris diis p̃ uictoria aduersus leōtinos uota soluimus coronati dono matri tuæ Crythiæ misimus: Neminē enī tã pretiosō munere q̃ matrē digniorē inueniū. Utinā tu & decentior nobis & gloriolior corona fias: quom parentum uotis: ut te decet: satisfeceris.

Paurolæ filio.

Vom ī himerā necessario uicissim Stesicori filias: quom poemata canerent audiui. Partī quæ Stesicorus: p̃tī quæ ipse uirgines ediderāt. Harū uero carmina Stesicori carminibus inferiora. Aliorū autē: siqs ea cōpararet lōge erāt elegātiōra. Quāobrē & eū qui docuerat: & eas quæ p̃ter naturā ī tātā uenerāt eruditionē: scelicissimas duximus. Age igit̃ Paurola: ma

ximē enī hac quoq; causa desidero: ut doctrinæ inuigiles qua cā-
dem sententia corpus armis uocationibus aliis & exerces laboribus
Animum at græcis litteris disciplinisq; incultū reliquis: & quē
primū & non solū in his exerceri oportuerat corporis eī cura est
hūda bōæ ualitudinis uel corroborādoꝝ mēbroꝝ grā nisi q̄s in
facris agonibus exerceri uelit aī uero mores oēs eū itelligerē opo-
ret dignitate uictus: sit nisi sortasse: quod pleriq; accusant: ad ty-
rannidis cupiditatem aspiras: ac si tibi iure ipso conueniat: iccirco
uires corporis exerces: tanq̄ tibi ad huiusmodi principatum asse-
quendū necessarias. Verum si recte sapiēs: ab eo quem principa-
tus p̄cēnitet sententiā accipies: qui nō sponte: sed coactus hanc si-
bi uitā delegit. Qui tyrannidē expertus: tyranno subiectus: quā
tyrannus esse malet. Ille enī unū duntaxat tyrannū formidar ali-
is incōmodis liber. Tyrannus autē & qui extrinsecus insidias mo-
liuntur: & q̄ se custodiūt timet: necesse nanq; est ut in formidine
& miseria ipsos primū uereatur custodes. Quare sapientius ac-
cepta consulentis patris beniuolentia: & qualēte oībus exhibeas:
perpetuos uero moeris & periculorū sine ulla q̄ete arbitriū & ho-
stibus & hostiū filiis relinquant. Quod si rerū inexperientia & iu-
uentute pulchrū q̄ddā & iucundū tyrannidē & non potius supre-
mas calamitates existimas: maiorē ī modū aberras: & profecto
ob eius ignorationem. Verum tamen deū precare: ut nunquā in
tyrannicæ fortunæ experientia uenias.

Camarinensibus.

T in Gelliā misi: & ad leontinos & ad uos itē mittendū
existimaui: ut mihi p̄sētia auxilio eētis. Neq; enī armis:
neq; eqs idigemus neq; uiris quorū uacuā dicitis hēre ciui-
tatē sed pecunia. Leontini nobis quinque talenta q̄primū miserūt.
gelli p̄miserūt decē. Vos autē neq; leontinis tardiores: neq; gel-
lis minus liberales arbitramur.

Lycino.

On recte in leōtinorū concione: me ac si affuissem tibiq;
potuissem respondere: interrogasti: Quis unde quibus
ue sim p̄genitoribus. Ego uero quēadmodū metipsū phalarī lau-
damātis filiū genere astvphalēsem: patria exulē tyrānū agrigen-
tinorū multa expertū & aīo in hūc usq; diem inuictō: Non secus
uoui lycinū c̄vnedū īpueris. in iuueibus salacē: in mulieribus ad-
ulterū: temerariū in legibus: luxuriosū in uoluptatibus: segnē in
pace: in bello desertorē: q̄ & tuarū in me cōcionū: & horū quibus

re reprehendo scelerum mihi poenas dabis: si non citius: at saltem quomodo
leontini meo in se bello defessi te mihi captum tradent.

Leontinis:

In meum contra uos bellum solui desideratis: nihil ueriti: mihi
lycinum tradite: ut omni ira & indignatione in eum effusa: a meo
in ciuitatem uestram furore desista. nihil enim in eum grauius
animaduertemus: quam uos omnes cupere intelligamus.

Leontinis.

Eonidam quem res meas exploratum misistis captum a me
cum iterum posse liberari. Non ut uobis rem gratam face-
rem: sed ne querere quod uobis meum contra uos belli apparatus certo
significaret. Et enim ipse sine cruciatu libere mihi uestros contra me
paratus aperuit. Vos scilicet omnium indignos preterquam famis et
formidinis: quibus abundare plurimum uos attestatur.

Sameæ:

Vom mores tuos optimos: & incredibilem erga omnes
humanitatem intelligam: quomodo proximorum foelicitates pie &
humanæ proprios dolores ducas & calamitates breui ad te
scripsi: & causa mea: & nauali pugna: & legionibus: & equestri
tandem certamine uicisse: ut hoc nuncio quemadmodum bonum beni-
gnumque uirum deceat: perpetuo doleas: ingenioque & ratione perditis tuis
moribus debitas penas suas.

Pythagoræ philosopho.

Halaridis tyranni a Pythagoræ: philosophia differre plu-
rimum uidetur. nihil tamen prohibet quod rebus etiam sic se ha-
bitibus certum nostri periculum faciamus. Fieri. n. potest: ut quod
Igonæ distant in idem redigat consuetudo. Nos ex his quæ de te ac-
cepimus: uirum te optimum esse nobis persuademus. Tu autem noli
adhuc de nobis ferre sententiam. falsa enim quæ de te habetur opinio
me offendit. Verum mihi totus non est ad te accessus: propter
meam qua accusor tyrannidem. si inermis: & sine satellitibus ue-
nirem capi facile possem: si armatus & militum munitus præsi-
dio suspectus forem. Tu uero omni liber periculo: & uenire ad
me: & in meo inuictu apud me esse: & mei periculum facere peioris.
Si tanquam tyrannum me spectaueris: priuatum: potiusquam tyran-
num inuenies. Sin ut priuatum: habentem etiam aliquid ex necessi-
tate tyranni. Hunc. n. principatum nullo pacto sine crudelitate optine-

re possum. Quod si humanitas in tyrannide tuta esse posset: non aliorum modo gratia: sed hac quaque: tecum esse desidero. Viam namque mitiorem: tuis aggrediar admonitionibus: si una cum Pythagorae sententia: ueritas quoque certam mihi salutem pollicebitur.

Thoraci.

Trum me ipsum tanquam obscure scripseri: ante tanquam consulto intelligere nolis accusem: nescio. Viginti inquam milia tibi ex rationibus restant: sit apertus doceri uis: qui te alia quam uelis ratione doceant breui a nobis expectata.

Ariphradi.

Emeritate: & inuentutis inscitia innumeros homines perdidisti quibus duobus affectibus filium tuum agi: non ignores uelim. Qui quom me hisdem quos memorauit furoribus ad uindictam prouocarit: me tamen continui: tibi non illi ignoscens. Multorum enim testimonio incredibilis tua perhibet humanitas. Idcirco non putauit ob filii malitiam nihil malemeriti patris senectam dolore afficiendam. Quippe qui quom unum duntaxat filium habeas & si omnino malum: alterius tamen successoris inopia diligis: prauitatem enim filii: patris beniuolentia uincit. Verum nisi iam destinat: tuisque & meis pareat admonitionibus: non ignoret & tibi & mihi breui meritas poenas daturum. Ne autem malitiae pertinaciam ignoracione excuset: eadem de re: & ad te: & ad illum epistolam misimus.

Nicenero.

Quod saepe numero patri tuo scripsimus remonitum faceret: ut a temeritate cessares: effecit forsitan ut odii tui formidie id nos rogasse arbitrareris. Ego uero an sic se habeat ne scribendum quidem censeo. Atqui cum intelligerem patrem tuum senem modestissimum: neque alios habere filios illius misertus: & nimiae tuae ob aetatem audaciae parens in hunc usque diem te pertulit. Te autem neque patris in unico filio periclitatis senectae miseret: neque tibi consulis: qui ita in peruicacia perstas. Sed forsitan quoniam nihil in te grauius animaduertimus quom cessare uolueris licere tibi existimas: quod neque longe te potentioribus licuit. Quod igitur tibi optimo datur utrum commodius ducas: nolim thimandrum imitari: sed utili potius inimico quam exitioso consulto te uti uelis.

Anthimaco.

Reddere mutuum potes et tamen non reddis: sponte tua malus es. Sin quod reddes non habes: & si malus omnino non sis laedis tamen. Inuoluntaria enim, si humane consideres

renē uenia digna sunt. Atqui ueniam reddendī dilationē: nō penitus desperationē esse scias.

Oratio ad Aristhomeni.

Oli ægre ferre uulnera quæ in bello accepimus: grata tamen mihi est tua in me beniuolentia & humanitas. Verū tantū abest: ut ea iniquiore animo ferā: & si parā a morte abfuerim: ut & si diutius me uicturum mihi persuadeā optassem celerius ī bello occubuisse. Quid enim uiro generoso melius q̄ in uirtutis & uictoriæ contentione fortiter uitā finire.

Xeopvti.

On me perturbant calumniæ: neq; opiniones quas de me homines habent: qui iniuste me accusant. nec ulla alia causa: q̄ quia euenire intelligo. alios natura malos. me autē huiusmodi esse necessitate: quæ diis potētior est. Verū hoc inuicem differimus: q̄ quom mihi principatus gratia plura liceant: qui sim profiteor. Vos autem priuati legum formidine opera, uestra dissimulatis.

Oratio ad Cathaniis.

Vom ad me ciues uestri captiui adducerentur: nō nullos quom omni spe decidissent: quæ nō admodū uobis eorū uita curæ erat liberaui. Nō quod mei erga uos odii obliuiscerem. maxime namq; obliuiosus essem: si minorem ira mea ultionem a uobis accipere satis mihi existimarem. Verū quom pro meritis mihi pœnas dabit: quot & quanta in me admiseritis: nobis commemorabuntur.

Cathaniis.

Os fortasse satis mihi pœnarū dedisse de his arbitramini: quæ ī me: & meos inique egistis: quom pro triginta uiris ipse a uobis combustis: quingētos milites: pro septē direptis talēis: plurimos cēsus amiseritis. Ego uero quæ in hūc usque diē passi eorū quæ passuri estis: proœmium fuisse annuncio: adeo ut quæ nobis fautoribus hostes uobis mala inferent: cōfiteri erubescendum sit. Non tamen contra uos odium meum remittam: donec quæ mundum regit prouidentia. eandē in eo gubernando seriem prosequetur. Indicam autem uobis bellum: nō tam mea q̄ deorum gratia in quorum manibus & seruare omnia & perdere est siquidem diuinam sortem ut reliqua naturæ elementa ætheus ignis sortitus est: in quem quom impie innocentes uiros proieceritis non Phalarim: sed qui omnia conspiciatur solem.

vobis inimicū comparastis.

Crithophemo.

b Oni amici officiū: & tu: & omnes qui plus æquo meā:
extollitis fortitudinē facitis: quom cōsilio & opera no-
stra uictos a nobis leontinos prædicatis. Certo autē sci-
mus quæ necessaria fuerūt: nos diligenter prouidisse. exoptatis-
simā uero uictoriā a fortuna cōsectam. Nihil est enim in huma-
nis rebus: uir amicissime: siue magnū sit: siue: exiguum: quin il-
lius nuru agatur.

Polignoto.

u T donare tibi aliquid imposterū: & scribere desinā poli-
gnote. Cessato autē & tu a laudibus: quas de me apud
alios prædicas. Re enim me accusas: quom mea renuis
munera: uerbis me: & laudibus prosequeris. Neq; animaduer-
tis sermonē rerū umbrā a sapientioribus existimatū:

Asiocho.

g Loriarī profecto de nobilitate: ut de alio quouis bono li-
cet. Ego autem uirtutem solam nobilitatem scio: cæte-
ra omnia fortunam. Et fieri quidē posset: alius ex igno-
bilibus parentibus clarus: alius ex claris ignobilis: ipseq; se ipso
& abiectissimis ignobilior. Itaq; animi uirtute apud syracusa-
nos laudibus proseq; debes: non maiorum mortuam in ignobi-
libus successoris nobilitatem.

Demotheli.

l Gnosco tibi quod ita me admoneas: q; enim nunq; tyrā-
nus fueris: tyranno tyrannidē deponere consulis: neq;
deorum mihi quēpiam affers securitatis fideiussorē: cui
fortasse fidem habere possem: Te autē dignū censes: cui tanta
de te acquiescam. neq; animaduertis fere periculosius esse depo-
nere principatū: q; occupare. Assumā ita de tyrannide: quem-
admodū de generatiōe & uita. sentiendū est: Neq; enim homo
si fieri possit: ut antequam nasceretur quænam mala passurus es-
set audiret: nasci unquā uoluisset. Neq; priuatus qui tyrānidi stu-
deret: si illius intelligeret calamitates tyrānus potiusq; priuatus
esse uellet. Sic Demotheles homini non nasci: & priuatū quam

tyrannum esse utilius intelligo. Quod si ante occupatū tyrānidem: eius mihi narraſſes cōditionē: & hoc mihi tūc dediſſes conſilium: obteraiſſem profecto. Sed quom tyrannus ſim & p̄cipatu coactus in multa inciderim. non modo hominū nemo: ſed ne deorum quidem potentiffimus hanc tyrannidem deponendam mihi perſuaderet. Haud enim ignoramus quibus: quātiſq; nos affectos ſupplicis ab iis in quos grauius animaduertimus: uitam profecto finire cogeremur.

Epycharmo.

Vum & Demothelis de deponēda tyrānide conſilium: non ab odio: ſed rex ignoratione profectum intelligo. Aggredi enim tyrannidē appetentis eſt: deſiſtere autem minime: propter multa quæ a tyranno iniuſte cōmittuntur. quemadmodū ſagittarius: quom primū ſagittas emiſerit: non amplius habet eius reuocādi poteſtatē. Quod ſi fieri poſteſt ut huius tyrannidis tollatur iniciū: id facite quæſo. Sin nequit: ſciatis uelim longe minus fieri poſſe ueſtri mihi monitus conferre uideantur.

Epycharmo.

Vfficiis ſolus nobis: quom iuſtos nos arbitraris & ſi nemo huiusmodi tuo de me reſtimonio credat. Unus enī & talis uir oīs mihi ſciliæ norma & regula eſt. Temerariā at multitudinē loco ſolitudinis: & nullius hominis habendā cenſemus: uel ad implēdū locum qui ſolus eſſet: ſolitudinis ſupplementum exiſtimamus. Cui & ignorari: & deteriores q̄ ſumus: uideri: fortaiſſe nō eſt in utile. Sed multos habes tui ſimiles. Hominū enim præſtantiam: non numerum reputamus: cū quibus noſti nos & bonos eſſe: & æquos. Quod & ſi ſolus eſſes ſatis nos abundare reſtibus: neq; aliorū egere laudibus ducemus.

Hippolitont.

Ditum tibi ad me: ut rogas: permitto. nullum autem ſecuritatſ iuſiurandum damus: ſed fidem: quod ſi uerbis meis non creditis: nunc profecto me iniuria afficis non quom mihi accusatus es. quom enim non ignores: nemini me unquam fidem fregiſſe. Ac ſi de me male ſentias: petis iuſiurandum. Verum quid refert ad pietatem: iuſiurandum ne an ſides frangatur: utrunq; enim animus confirmat.

Polythimoni,

I accepta ex tuis moribus coniectura: mihi nō fidis: prudentiam meam: nō malitiam accusas. Sin ex meis mei ignoratione plurimum aberras. Tantum enim abest ut fidem frangā: ut quom ex animi mei sentētia cæteris supra q̄ liceat: credam. ac si firmiorem fidei pietatē habeāt: sæpenumero deceptus sim. Mihi igitur sine dolo & fraude sisus: nihil a me iniusti perpetieris: sed apud omnes testimonio confirmare poteris ea fide Phalarim esse: ut neminem unquam decipiat.

Nyciæ.

Idem de rebus quibus filium tuum odio habes: qui mores tuos nō imitatur: ab omnibus diligitur: ex quo intellegere potes: te his omnibus inuisum esse qui eum amore prosequuntur.

Adimantho.

Udio tibi esse cum fratre controuersiam: uter uestrū sit peior: quom tu illum: ille contra te peiorem attestetur. Ego autem arbitror uel potius compertum habeo: Cæteris hominibus illum: te etiam illo iniquiorem.

Egestensibus.

Olite meos exules recipere: nemo unquā phalarī neque in bona: neque in mala referenda grā uicit. Hoc uos ex leontinorū: & melitensū causa p̄be itelligere potestis: quorū alteris libertatis: leontinis seruitutis auctores fuimus. His q̄d triremes meas sūmerferunt. Melitensibus uero q̄ summerfas recurrecurauerunt.

Antistheni & thetīmo

X his quæ mihi muneribus Antisthene partem: Theotimus nihil accepit. Quamobrem alteri gratiam habeo: de altero nihil q̄ror: ille. n. quom accepit meas nō minuit facultates, hic uero nullo me dāno affecit.

Menedi.

On te Peniteat bonum euasisse: si uis a paterna iniquitate alienus existimari. Aliter superioris temporis apud camarienses bonam de te opinionem amittes. Simulasse enim aliquando probitatem: non te ipsa bonus fuisse uideberis.

Epistrato.

On secus q̄ ad fortunatum aliquē ad me scribere uideris. Ego autem cōditionē meam tibi paucis explicabo. Scias

me a prima infantia orbem fuisse. A iuuenta fati iniquitate patria exulasse. Res meas maiore ex parte amisisse. Barbaris educatum esse moribus. Ex omni terra iniuria affectum profugisse. Neque solum ab hostibus: sed ab iis quos sum beneficiis profecutus insidiis circumueniri: & tyrannum uitam in tyrannide deprecari. Si hoc inquam est fortunatum esse: fortunati profecto sumus.

Onetori.

Tu & omnes amici hoc sane mihi facietis gratissimum: si nihil de me percōtabimini: neque curiosius inquiretis: nisi quod ipse uoluerō. Eiusmodi. n. fortuna opprimimur: ut nostra cognita cōditioe: lætari magis inimici: quā in cognita ægre amici ferre possint.

Isonico.

Liorum qui me læserunt inimicitias: ut hortaris: libens obliuiscar. Mortalis. n. quom simus: immortale (ut aiunt) odiū seruare minime decet. Pythōis at aduersū me immitatem: nō modo uiuus obliuioni nō mandabo: sed ne mortuus quidē: quod omnibus uita functis: euenire consueuit. Quippe qui iniquitatem omnium maximā in me molitus est: si quidē post meum exilium eruthiā uxore quom eius nuptiis recusatis: me sequi uellet ueneno necauit.

Trasinatori.

Astellū quod tu dū oppugnare ē reliquisti excursionē a teuro facta: ea celeritate euersum est: ut ocius id captum: quā hanc epistolam scriptā scias uelim.

Abaridi.

Udio te clarorum uirorum cōsuetudinis gratia: ex hiperboreis ad nras usque regiones aduētassee. Teque & pythagoræ phō: & Sthesicoro poetæ: & aliis quibusdā græcorum pstantissimis congressū: & ab iis multa didicisse. Cupere autē te alios conuenire: qui te quas ignoras historias doceant. Quod si ab iis qui me calumniant antea persuasus es esse me qualem prædicant: haud facile est dissuadere. Sin ueritatē cū ab omnibus: tū maxime a sapientibus disquirendā cēses: ad me uenias: quāmodū plerique alii clari uiri mecum cōmoraturus. Ipsa. n. noueris experiētia: cætera apud me & melius & honestius: & si mihi de meipso libere loqui licet: addo ēt humanius quā præsens fortuna pati uideatur: & disposita & constituta esse phalarimque qui hæc & gubernat: & ornat. & nemine eorum qui maxime in his laudantur: inferiore.

Orsilocho.

I ppter ea q̄ Pythagoras philosophus sæpenumero me
accerſitus huc uenire noluerit quẽadmodũ eũ qui meã
fugeret conſuetudinẽ laudaſti: mihi calũniã attulit quod
nunc ad me uenerit: & quintum iam menſem una mecum in uo
luptatibus ſit: mihi profecto laudi eſt. Apud me enim ne breui q̄
dem momento permãſſet: niſi mores noſtri conueniſſent.

Egeſippo.

V fortãſſe & alii conſanguinei qui ægre fertis Clithenis
exilium: eum ſibi male conſuluſſe in his quibus patria
pulfus ẽ: nũtandẽ cognofcitis: quom nullius remedii t̄ps
ſit: niſi poenitẽtiã. Ego aut̄ quom inani gloria maxime in ſepu.
uerſaretur: tum maiorem in modum eius uicem dolebam. Et lit
teris ad eum meis rerum exitum teſtatus ſum. Ipſe uero honorũ
uoluptate elatus agebatur: fortunã immenior. Et nos nugas &
deliramenta ſcribere tanq̄ reipu. omnino ex parte arbitrabatur.
Vel potius ac ſi tyrannidis noſtrã gratia: nollemus quẽpiã uide
re recte rẽpubli. adminiſtrantem: quoad magis q̄ opus fuerit in
flatus: ſuis ipſe flatibus proſtratus eſt. Suoq̄ nõ mediocri detri
mento: non phalarim ciuilis gubernationis propter principarũ:
ſed ſe ipſum uulgi penitus ignarũ cognouit. Eiuſmodi nanq̄ uul
gus eſt: ut in calamitates ſe ſequentes alliciat: & principia euenti
bus non conſentiant. Ego igit̄ & quocũq̄ nõ oĩo ſtultus eſt: mal
lẽ ut incerta me multitudo ſibilis: q̄ honoribus proſequeret̄. Odi
um nãq̄ eius citius q̄ accendat̄ extinguit̄: neq̄ quibus exardescit
tẽporibus ualde dãnoſũ eſt. Eius at̄ beniuolentiã opinio: exilia:
mortes: proſcriptiones uel his nihil tollerabilius affert. Per Io
uẽ maximũ egeſippe: ut ſentimus: ſic te alloquimur. Populus oĩs
temerarius eſt: demẽs deſidioſus: prõptiſſimus in quocũq̄ cõ
tigit̄ mutare ſententiã: p̄fidus: incertus: uelox: p̄ditor: fraudulẽ
tus: uoce t̄m̄ utilis & ad irã & laudẽ facilis. hoc ẽ ut q̄ in agẽda re
pu. populo placere annitiẽ: honeſtis pereat contũeliis: Nõnulli
t̄m̄ adeo iſaniũt: & temerario ipetu uel ea potius rabie p̄cipites fe
runt: ut nõ tantũ ſlorũ fragrant deſiderio: & nuptiis intenti non
libentiũ uxores conſpiciuntur: & pecuniarũ cupidi non ſic eis in
uigilẽt & armorũ belli quorũ olympicoꝝ agonũ gratias: ſtudioſi
non tantopere horũ ſingulis delectẽtur: q̄ qui miſerã gloriã: in
anes honores: & plauſum in ſuũ detrimentũ aucupãtur. Quorũ
uicẽ familiares maxime dolore. Inimicos uero læritia proſequi
oportet. Vos autem Clithenis neceſſarii eum cõſolamini ſi for

San iniquiore aſo res humanas patiaſ. Eiq; ne amplius his ſe re
bus immiſceat: ac ſi maiorem in modum erret diſſuaderis.

Autonoæ.

Rgentū tibi poſt acceptas litteras moratī miſimus: exi
ſtimamus enī nō gratiæ modo tēpus eſſe: ſed celeritatis
Tria Igitur talenta: q̄ petiſti: dedimus ut ſoluta p̄ filio multa: in
patriā ab exilio reuocet: ne diutius profugus haberet. Ipſa nanq;
experientia plane nouimus q̄ calamitoſum ſit exiliū. Cæterū &
alia tria ſponte noſtra dedimus: ut publicatas poſſeſſiōes recupe
res. ī poſterū uero Clithenē admoneo: ut a gerenda republica ab
ſtineat: neue amplius his ſe exerceat negociis: in quibus publica
utilitas: priuatū odiū cōparatur. Et licet ſuos ipſe affectus neque
at moderari. Cōſobrini tamē utatur exēplis: qui reipu. ignoratio
ne patria pulſus: ne occupata quidē tyrannide: in ea reſtitutus
ſum. Neq; adeo iucundū principatū exiſtimo: quā acerbū exiliū
Hæc ego per deos ad uos ſcribo: nō qd̄ quæ munera ad uos mi
ſi dolore me afficiant: ſed caſus ueſtros miſeratus. Neq; ut nihil
amplius uobis elargiar: ſed ut nāc ī meliore fortūa utamini: in q̄
quom familiares mei me utentur: his me promptius atque libe
ralius exhibebo.

Clitheni.

On quod multi ſolent: qui quom admonitionibus nihil
p̄fecerint: re cōſecta exprobrāt. id ego facere uolui: ne
q; iccirco hāc epistolā ad te mittēdā arbitrat; ſū: ut ī quo
p̄ter ſententiā aberrasti: quom optimis meis nō obtēperares cōſi
liis: augerē tibi calamitatē. Nihil enī aliud mihi eiufmodi hoīes
moliri uidētur: q̄ conſilium ſuū maximis extollētes laudibus: q̄
in aduerſam fortunā iciderint accusare: quod neq; ſuam ipſi præ
norint utilitatē: neq; monitionibus paruerint. Ego uero quom
impendentia tibi mala itelligerem: ne his opprimereris: familia
riter te admonui. Nūc in aduerſis rebus tuis: quæ utinā nunq; ac
cidiffent: ipſe quoq; tecū erraſſe: & tecū miſer eſſe mihi uideor:
p̄monui ne accideret. Nunc autē ſeu caſu: ſeu cōſulto ita ſe res ha
buerit: tecū ſimul dolore afficimur. Neq; ter aduerſā exprobra
mus fortunā: ſed p̄ uirib; ea ne te opprimeret: cōtēdimus. Hæc
quom ad optimā matrē tuā ueneris: plane cognoſces. Tu uero
iniquus es: qui ne patria quidem pulſus apud nos: ut tui amiciffi
mos: exilium ſolari uoluiffi. Quod ſi alia qua uis cauſa fece

ris: iniquus sane erga nos fuisti. Sin ad eum qui te reprehēderet quom prae monitus mihi nō obtēperaueris: huc te uenire puduit: quodāmodo tibi gratulor: quod tā recte sapias. Quippe quē praxeriti erroris puduit: in eundem non amplius prolapsurū extimandū est.

Leontidi.

Ultis usus es ad camarinenses rationibus ut bellum contra me moueant. Certo tamen scias non recte te suasisse non enim ianibus uerbis: quibus nos aggressurus es: te ulciscemur: sed rebus ipsis quas expetti camarinenses: rursus irati phalaridis periculū facere noluerunt: quom sua uiozem me amicum experiantur.

Ennensibus.

Go me uobis libertatis auctorem fuisse arbitror: de ea tamē non conqueror: & si ingratissimi erga me sitis: sed argentum quod mutuo a me accepistis reddite quoad eo mihi hoc tempore opus est: ut per omnē siciliā pecunias mutuo petitū miserim: Alii nobis liberalissime mutuarunt: ut leontini: & gellii. Alii promiserunt: ut hyralenses: & phintienses. Quid igitur per deos animi uobis est: quom tot mutuatas pecunias nobis non redditis? quom ii in quos nullum contulimus beneficium suas nobis elargiantur. Quod si illi qui nobis promiserūt audierint sibi nos iccirco graues esse quod credita non exigimus: nungd amplius quicquā nobis daturus existimatis? Equidē non arbitror: sed secū reputabūt: q̄ qui sua exigere negligit: negliget etiam soluere creditoribus. his igitur ratioibus mea mihi non reddere tandem pudeat. Quod si hęc nō profecerint: non ignoretis eam nos rationē aggressuros: qua uos ad soluendum debitum compellemus.

Ennensibus.

X tot pecuniis: quas mutuo a nobis accepistis: octo duntaxat talenta: quo maxime tempore pecuniis egebamus: ut nobis solueritis reliquas uobis elargiti monuimus: At uos neq̄ sic modum ullunz seruastis, quattuor enim talentis ad nos aegre missis: reliquum adhuc retinetis. Et per deos non tā iniquo animo huius pecuniæ quā largite gratiaꝝ dānum ferimus. Decisio enī debiti: & si patiamur quattuor dūtaxat talentoz: ingratitude supra decem detrimentū affert. Vos autem & reddere simul: & habere nobis gratiā iactabitis: q̄re nulla de ingratitude uestra bona spes relinquatur. si quom reddendū facul

tatem habeatis: non tamen redditis. Quod si hac estis sententia
quom a legatis uestris exhaustum ærariū: & priuatim pecunias
uos contulisse audiam: hoc etiam debito uestram libero ciuitatē
Vel si placer quæ accepit: reddere paratus sum modo in reipu.
utilitatem: non in eius direptores conferatis quo fit ut paupe-
res publice sitis. Quod autem in referenda beneficil gratia sta-
tuas mihi erigere pollicemini: nolite quæso id cōtendere. simul
enim cum nostra in uos liberalitate: hunc etiā uobis sumptum
condonamus. Ennensibus.

On largitæ pecūiæ poenitētia uiri ennēses hāc uobis epi-
stolā mittimus: sed ut firmā a me gratiā iēatis: quom
iure ī Periandrū animaduertēritis. Nā quod uere ciuitas pecu-
niam habuerit: sed falsa utatur excusatiōe: ut ea creditores pri-
uentur indicio mihi est quod falso furtū aducitis: si quidem om-
ni penitus ratione abhorret: eosdem nūc rāq̄ pauperes esse & pe-
cuniis indigere. nūc autē rāq̄ diuites multa ex publicis rebus ad
raptores proicere. Sed aut raptoribus diuites esse oportet: aut
furibus pauperes. Quod si pecunias publicas tanquā diuites ra-
ptoribus elargimur. Creditoribus autē p̄ ciuitaris gubernatores
tanq̄ pauperes denegatis. Primū quod sane grauius est inique fa-
citis: quom nemo uobis iniuriam fieri patiatur. Deinde longe
iustius est quod mutuo accepistis persolueri creditori: quom di-
ripiendum gratia non possitis: quam phalaride nomine inume-
ris suis priuato pecuniis ditescere periandrum. Itaq̄ licet uel pe-
cuniis nostris seruatis propriam mihi habere gratiam: uel per-
ditis exigi etiam quas donauimus. Hieronī.

q Vom multa de te: & de cōcione quam contra me ad le-
ontinos stulte habuisti dicere possim: nolo tamen super-
fluis uti uerbis: nisi q̄ culicem elephas indus non curat.
Aristheneto.

On iniquo animo senectā fero: neque tyrānidis robur
consequitur: sed phalaris. Tuo autē dolore afficior: quom
mihi rātopere timeas. Fatū nanq̄ adueniet: & si Aris-
thenetus maiorem immodū nostri sollicitudine cōficiantur: sed
longe molesta. Satius est enim pati qui nil uereat: q̄ prius si quis
timet: ut poeticis quoq̄ exemplis ad te scribam.

Meliten sibus.

p Ersuaferūt mihi legati uestri: ut uobis pecuniam mutua-
rem: quāuis ī presentia assiduis bellis his exhaustus sim.

Sed ut aiunt: ad amicos nulla utendū est excusatione. Verū no-
lite quæso nōnullorum mores sectari: qui quom mutuū acci-
piunt honestissimis nominibus: quom exigitur: grauissimis cre-
ditores appellant: rem profecto neq̄ iustam: neq̄ gratā. Decet
enim qui beneficium accipit eorū qui dederit meminisse: & quo
ad debito se soluerint: eosdem creditores existimare. & siue bo-
ni sint tanq̄ bonis. siue mali tanq̄ malis id persoluerē. Si quidem
& bonis moribus prædito: & paruis æquū est creditum redde-
re. Et quidem melitenses: & quom mutuū do: & quom exigo:
idem ipse sum: & mihi ipsi simillimus. Quibus autem datur ii
mores pro tempore: ut aiunt: Candelōtas pro subiecto solo colo-
rem mutant. Quippe quom accipiunt: ut benemeritū: ut deū
creditorem laudant. Quom repossuntur: in eum tyrannū: ut
impium inuehantur. Præterea nō ignoro longe satius eē quom
amissurus sis pecuniā priuato homini mutuare q̄ ciuitati. Nam
si a priuato abnegatur: inimicū unū: & eū imbecillū tibi cōparas.
Si a ciuitate: neq̄ damnū minus est: & plurimorū odiū cōtra-
his. Non tamen hoc uobis crimen scribimus: sed sine suspitione
pecunias mittimus. Aliis enim in rebus semper uos memores
& in commertiis & negociis uestris iustissimos intelleximus.
Neque ignoratis ignominiosius esse plures unī iniuriā facere:
q̄ unum pluribus. Nō enim credibile: ut unus multos: sed mul-
ti unum uerisimilius contēnant.

Melitensibus.

On la dū uestrarum contemptu milites legatos ue-
stros cum his signatis remisimus: sed qm̄ non linūt me
mea opera laudari. Vos forsitan qualē me uideri uultis
talem apud alios existimari arbitramini. Ego autem nō ignoro
quod cæteri omnes me malum existimāt. Vos uero & si bonū
me dicitis: nequit tamen uestra de me opinio aliis persuadere
sed potius ad falsas hominū existimationes uobis essem nocu-
mento: quando quidē pessimū hominē nisi eiusmodi uos quo-
que essetis: nequa q̄ laudaturos omnes prædicarent. Quāobrē
quom uos iniuste mali: ego nulla ex parte me ipso demētior exi-
stimare: has laudes uestras non necessarias duximus.

Menefici.

Ortuna tua admodū nos delectauit: quom & si maiore
imodum filium optares: filiam tibi genitam accepimus: quam
eo tibi cariorem fortunā arbitramur: quod loco filii nata ē. So-

let nāq̄ filia: q̄ mares longe pluris parentes facere Nostra autē munera tum denu[m] tibi grata esse sensero: quom non modo quæ mittimus prompte acceperis: sed etiam siquid quod nos ignoremus: tibi opus erit: nos certiores facies. Pluribus enim iā & magis preciosis rebus tibi opus est filiaē gratia.

Elcandro.

Ecq̄ tu: neq̄ hominum quispiam me unq̄ per terre[m] uer-
n bis fortasse: & si nihil dicam: mi dicere arbitraris. sed ne rebus quidem speret: quippe qui non ignarus bellicæ rei sum: neq̄ iniuste: neq̄ supra uires quicquā audeo: & frequentes & insperatas temporū mutationes nouimus Fortunæ præterea instabilitatem: dicere magis possumus q̄ audire. Accedit ad hoc quod quantum nemo alius cum nobis ipsis: tum deo cōfidimus qui nos contra omnium iniurias tuebitur in quo certissima mihi spes est: ut quicquid mihi insidias moliantur: in meā redigā potestatem.

Lisino.

Non cessabis insania insane Lysine: neq̄ parces tibi tringinta ānos natus: qn cū huiusmodi pluribus grauiores q̄ ferre possis: inimicos tibi facere expiaris. sed & uersus i me & tragedias scribis: ac si dolore me his afficias. Vex tu omni grauior res tragedia res caueas.

Cebroni.

Vid tandem nostros mores admirati: ac si grauioribus utamur suppliciis in eos qui nobis insidias moliantur: his non perterremini: sed eorum qui cruciantur casibus comploratis: eis non consulitis: ne phalarim iniuria afficiant. Longe enim mihi facius esset: non cōpelli in huiusmodi propulsandæ iniuriæ necessitatem: & uobis sane cōmodius nō uti semper temeritate. Nam si uestri memores non latent quo pacto in me consuleritis: nisi talē me in suppliciis exhiberē: quo i maxima quoq̄ formidine his uos exponatis. Nos igitur a crudelitate: si nos prius ab iniuria cessabimus.

Euthemono.

Nihil i his mētitus es: quorum me apud syracusanos instigulas: omnia plane confiteor. Vex si pariratione: & ego iis qui me ita lædūt: ut nulla digni sint uenia: & uos tam temere: & mihi & uobis insidias moliri parceretis. neq̄ me quispiam tanq̄ nefariū accusaret: neq̄ uestrū tanq̄ grauissimo factorū supplicio miseretur.

Cleobulo.

Non persuasisti camarinensibus: ut bellum mihi indicerent: quo maiorem immodum singulis concilioibus annitereris. Quippe qui non ignorat rebus ipsis: non oratorum uerbis bellum geri. Quamobrem si uis ut id aggrediantur: utile futurum eis ostendas. Quod sine hoc quidem pacto morem tibi gesserint, mutata sententia contra admoneas, ita fortasse res tibi ad uotum succedet, ex duobus enim, alterum in presentia: aut sententiam tuam inutilem: aut consultorem nullius rei opinantem, ego uero utrumque. Certo tamen scias uelim: quae contra nos adortus es: non inanibus uerbis ulciscemur: sed rebus: quae ex parte: non amplius mihi insidias moliti sunt. Quod quomodo camarienses plane sciant: nolunt rursus irati phalaridis periculum facere: quomodo sua uiorem me amicum experiantur.

Cleodico.

Admodum grauiam supra uires tuas consultasti cleodice: unde tibi spes phalarim posse malo aliquo afficere: ut rem gratam facias thracis credolis nepti: uxori autem antadri qui dominum suum iterem: ex quo contra naturam legem, iniuria illata ditatus est, sed in tantam non prorupam indignationem: ut scelera tua uerbis prosequar. Nam si te quem ulcisceremur dignum putarem: non uerbis duntaxat: sed re ipsa te ulcisci. Et quae in nos machinatus es: in caput & genus tuum retorquere possemus.

Neoliadae.

Nil grauius in te consulere uolumus: quomodo plura in te bona quam mala inueniamus. Quamobrem hoc unum ex melioribus fieri uelim: ne me grauiori animi affectu contra teuti cogas.

Polluci.

Admirari ex tuis epistolis admodum uideris uitae meae mutationem: quod quomodo superiori tempore audentius quam tyranni soleant: libere me omnibus crederem. Nunc ne necessariis quidem ad me aditus pateat. Ego autem meticulosior omnes fugere mihi persuasi: fidem enim non modo non aliis sed ne in amicis quidem firmam inuenimus. Idcirco omnia summo labore expertus: inhabitabilem lybiae solitudinem: & auia numidarum iustra: quam cum hominibus uitam agere: praetulerim. Quippe qui cum leonibus tutius uiuere: & cum serpentibus somnum capere: quam cum nostrae aetatis hominibus posse. Usque adeo nos ex multis uariis: frequentibusque fortunae mutationibus periculum fecimus

Polluct.

I Onge graulus iniuriam patior: q̄ punlā pollux nō quē
admodum dixisti & pati me graula & iſerre. Ego enim
eos q̄ me iniuriis proſequuntur: & bis & ter uenia digna
tus ſum. Nemo tamen eorum eſt: quem primo deprehenſum
iterum malum uideri pudeat.

Polluci.

q Vi contra nos eorum quos iure interemiſimus gratia bel
lum parant: ſi quamobrem id faciant audirent: & plane
intelligerent: eſſent proſecto uoltores appellādi. Tu autē
nos apud ſyracuſanos accuſas: & ultoris quidem nomē tanquā
grauiſſimum appellas. Cauſas uero cur poenas dederint: q̄ ma
xime oportuerat tanq̄ inexcuſabiles nunq̄ afferre uoluisti. Opus
enim erat orator pollux: & mortē: & mortis cauſas ſimul oſtē
dere: ut per eas auditorum indignationē: contra quos conciona
tus es: uehementius excitares. quas ſi te aperire puduit: quo iure
earum gratia bellum geratis non uidemus.

Engienſibus.

n Eoꝝ cauſam quare iuſte uos non ultus ſum: neq̄ ulciſci
uellem: uires mihi deeſſe uideo: neq̄ uolūtas deerit: ſi
nos nullo pacto reuerti fueritis. Quom iam ſic perditō
paſſioni: qui apud uos commoratur: uiſum eſt uiros quos tertiu
iam menſem ſeruat in carcerem interimetis.

Nicyppo.

q Vod dona noſtra acceperis plurimam tibi habeo gra
tiam. Ego autē quod dicebas te ſyracuſanos timere: ne ſi
meas pecunias accipere te intelligerent: grauius in te cō
ſulerent. hoc ſtatueram ſi ea recuſaſſes: te tanquā acceperis accu
ſare: ut & accipienti tibi: & recuſanti idem impendiſſet periculū
uel potius alterum minus: alterū oīno peius. Nam ſi non acce
piſſes: & ego te accepisse iſimulaſſem: certe accepisse credereris.
ſi accepiffes & ego ſerio nihil me dediſſe aſſeruiffem: proculdu
bio omni abſoluereris ſuſpitione.

Nicarcho.

n On cogis camarinenses contra me bellū gerere: ſed a
me ſuperari. Atqui ſapientis uiri officiū ē ante uerba: rē
ipſam autē rē diligētius quoq̄ eius exitū cōſiderare. Ipſi iā
pridē tuas concioēs negligunt: te autē non pudet ex tribunali tua
illis oratione grauiorē eē: quā mihi cōtra quē concionaris.

Leontiada.

Non hac duntaxat epistola: sed saepenumero iam ad te scripsi nullam aliam de uxore gratiam te relaturum: si pro nuptias beneficium a nobis accepisse: & gratiam nobis referri arbitraris: quam si eam amaueris, Cuius causa affinitas inter nos coniuncta esse uideatur.

Thimostheni.

Illitum pars in castello excidat: pars maris incursus examerget: ut aestu siccato fertilis campus reddat. Alterutri autem priores opus profecerint iis gratia referatur.

Cleomedinae.

Vnere tibi ad corporis exercitationem misimus: olei. scilicet metretas ducas: & frumenti medinos quadringentos. Quae autem iuuentutis munera sunt: ad filium tuum: & uinum: & librarios seruos: & Sthesicori poemata: nisi Syracusanorum quaequam: nouarum rerum gratia: haec a tyranno missa suspicentur.

Gorgiae

Aeteras epistolae tuae particulas recte scriptas: futuri autem temporis hortationem: admodum superflua arbitror. Ego enim neque mortem: neque mortis genus effugio: & sapienter quidem fatum: enim ab hominibus non regitur. & profecto quicumque huiusmodi perscrutatus: aut bona: aut mala: futura metuet: eum stultissimum existimo. siue prauideri futura: siue prauidisa caueri posse: sibi persuadet. Quod si euitari nequeunt: quoniam ea praescire amittitur. quomodo siue sciat: siue nesciat sit futurum. Si uero quomodo cognouerit euitari etiam posse: & disponi: & in aliud quam prauideri transferri: & peius fatum meliori mutare dixerit. Ego sane non arbitror: dei namque hoc opus est: non hominis: Caeterum si quis eos meminerit: quae Iouis filii feruntur. Aecum scilicet: Minoc & Rhadamanthum & alios semideos: neque imortales fuisse: neque aliter quam pro sui fati necessitate mortuos: si neque fatum neque mortem aegre tulerit: aut formidauerit: mihi me mihi stultus uidebitur. Maximo igitur studio idem in certis rebus tuis sentire animam inducas ut nullam illorum curam suscipias: quorum nos nihil scias esse sollicitos.

Naufichi.

Quod iam saepenumero ad te scripsi: & si Hermocrates uel quis alius Philodemi filiam uirginem dona a me accipere impediatur: ego nihilominus largior: & parem uel maiorem potius laudem assequor. Quod quomodo pro tyrannidem nulla in re cognatis meis sim conferendus: eis me tamen liberaliter exhibebo. Ad eos autem qui mihi exprobrant quod largitionibus persuademus: hac utimur excusatione: quod quibus liberales sumus:

eos p̄ humanitate cogere: nō possumus. Lacryto.

q̄ Voniā p̄ huiuscemodi spe: nobis tantopere timentibus
periculis exponi non oportuerat: nolebā grauiores exitus
experiri. Verū ex quo uirtus tua nostrū uicit timorē
bene quidē est: & bono usus es auspicio, quod & alia tibi aduota
sint successura nihilo tamen magis: & si saluus sis confidimus:
sed quoad incolumis redeas sollicitamur. Que igit̄ in p̄fectione
tua te admonui: eadē cures uelim diligenter: ut posthabito oppi
do lacrytū nobis serues incolumē. Quē pro omnibus locis ciui
tatibus: tyrānidibus: & ipsa deniq̄: p̄ deos: aīa mihi eē arbitror.

Lacryto.

Tuarum promissionū memento lacryte: & phalaridis
solitudinis curam habeas. Quanta amicorum ino
pia laborem uides. scribo autem timide: neq̄ multorū
uires formidamus: quippe que longe sunt nostris inferiores: ne
q̄ nostrorum imbecilitati quom̄ omnes hostes uiribus exceda
mus: ne maiori iam studio fortis apparere cōtendas. neq̄ acre
feras res bellicas: nisi omnibus militiae muneribus tempori ad
sis. Memento autem quod depositum tibi teipsum quō a nobis
dimissus es: cōmissimus: quod nobis saluum reddere promisisti
id nunc maiorē immodum rogamus: nō ut te & ingenio tuo q̄
quam idignū facias: quod a lacryto fieri nequit: sed ut ī aliis cer
taminibus uirtutem tuam possis ostēdere. Nunc uero: & si te ip
so paulo molliorem: in aliis rebus præstantiorem te exhibere
poteris.

Lacryto.

q̄ Vod filii tui obitū iniquo aīo feras: uenīa profecto di
gnus es. & me quidē maxime tui miseret: nec secus a qu
uis tuorū familiaritū casum reputās doleo. Et si in his du
riori natura sim: ea. s. gratia quod qui imodice aduersis rebus an
gunt̄: eos nihil p̄ficere intelligo. Maximū aut̄ calamitatis tuæ
debet esse solaciū. Primū quod pro patria fortiter in bello filius
tuus occubuit: deīde q̄ in ipsa uictoria pulcherrima eū morte fa
ta honestat̄. Postremo q̄ nullo turpitudinis genere uita coin
gnata: morte pprias uirtutes sinīuit. Incertū. n. ē an bōus uita ī
deterius cōmutet. Rebus nāq̄ hūanis fortūa maiori ex parte: nō
uo luptates domināt̄. Qui at̄ irrephēibilis morit̄: ī optio glo
riæ. statu collocat̄ puta igit̄ ab eo & qd̄ gēueris: & qd̄ educaueris
meritas grās accepisse. quō ad mortē usq̄ ī uirtute & bōis mo
ribus perseverauerit: hāc ei uicem redde: ut modice & a quo aīo

elus mortē seras.

Lisidi.

Non admiror quāobrem neq; patris tui . neq; filii simile
n quā hēas Ivsides. Nō . n. Iysicratis filius: neque neo-
ptolomi pater es: quod & matrē tuā & uxorc̄ multis si-
culis affirmasse aiunt: & p̄pterea maximā laudē consecutas.
Vnū enim: & hoc eorū e numero est quæ laudem merentur: ut
nemini: maxime his quos nouimus: mentia tuur.

Thimoleo:

Non peccare merito fortasse: & iure ipso dei existimatur
Peccare uero & iccirco posthac cautiorē fieri hominis.
Qui autē neque quom peccat: neque quom aduersam
incidit in fortunam: sibi cauet: nescio an alius existimari possit
q̄ omnino malus. Turpissimum igitur est: & adhuc enim pro-
prius accedemus: eū qui stultitiæ sit factus exēplū: ne sua quidē
ipsius calamitate bonum fieri.

Phœdimo.

Ersuasi sumus iam tertio nullam abs te iniuriā accepisse:
& si in singulis accusationibus nō leui in crimine sis de-
prehensus: sed qualem te esse uellemus: teq; erga nos eē
deciuit: talem arbitrati sumus: & accusationum crimina: eo qd̄
timuimus deprehendere de te ueritatem: falsa duximus. Certo
tamen scias qui nihil aliquādo mali cōmiserūt: quom illata me-
tuūt crimina eos fortunæ iniquitate uisos: nō iniuria puniri. Cu-
ra igitur ne aut mores qui te inimicum arguant: aut fortunā ex-
hibeas . graue autē tibi uideatur: nō id solum quod quom saepe-
numero a me in singulis iniuriis tuis beneficia acceperis: his: ut
te decuit: nō respondisti. Ego enim nō sinam humanitatē ma-
litia esse inferiorem: sed etiā ne te ipso erga collata in te libenti
animo a nobis officia: inclementior uideatis.

Agésilao.

Helesippe ægre mihi ferre uidetur tuā apud syracusanos
moram. Quippe quæ adeo cupide: adeo pudice: uxo-
ris munere fungimur: ut testetur nos tanquā qui ī te gra-
ue hēamus imperium: te diutius absentem se nō perpessuram:
Suum præterea patrem implorat: itelligis fortasse quid mineē
& cert o facturā scias. Neque enim alienū a se uirū existimari po-
test negligere. Ipsa ut cogere te possim ad reditū arbitratur: ego
aut illam. Nā neque tam phalarim q̄ thelesippū te arbitror for-
midare. Redeas igitur: & desiderantibus te redde, siue nos ma-

gis: siue illam reuereris. quæ profecto digna est quæ plurimum
ametur.

Polymnestori.

Ultra & magna nobis testatur lacritus & aliis de rebus:
maxime aut de societate scutorum. Tuo enim & pugna-
rium uirorum studio oppidum captum affirmat: & equos su-
os tibi ut uideatur elargiendos hortatur. Ego uero: & si oia mea
munus a me acciperes: adhuc timerem ne tuo uincerer beneficio.
At nunc quom necque munera nostra accipias: uinci sane tyrannum
a priuato confiteor. Quod si impræsentia tertiam prædæ partem
inter milites diuidendam non acceperis: quã quom mox tibi la-
critus largiretur recusasti. Certo scias seniores nos non in benefi-
ciis conferendis: hoc, n. in tua non est potestate: sed in accipiendis
post hac fieri cogeris.

Polymnestori.

Imuisti nostras minas quom rursus ut te rogarem non
oportuerit: prædam enim ut cœsumus partitus es & pe-
riculorum socios premiis honestati. & recte quod delecta-
sti nos: & iniuriasti ne quid abs te petere dubitaremus. & socios
si quando usus uenerit: ad pugnam propiores reddidisti. Quis
enim laborum onera nullo proposito premio: subire unquam uo-
luisse: sane nemo qui eorum periculum secerit. Hæc igitur aliorum
uel potius utilitatis nostræ gratia accepissem: ut scilicet milites
si imposterum iis nobis opus fuerit promptiores redderes.

Lisandro.

Ræuenimus quæ misisti auxilia: prius enim quam ad eucli-
dum uenissent hostes conspicati sumus. Quare nihil ad
pugnam utilitatis absente conducto milite cepimus: Ad
opinionem uero & laudem plurimum ad paucos neque bellatores
non ad omnes uictoria referenda est. sed quom grauioribus nos
ipsos periculis exposuerimus: maiora præmia sumus assecuti.

Arinacho.

Non ægre ferimus calumnias necque habitande nobis a no-
stris hominibus opinionem: quom uideamus omnes
æque iniuste facere: ut longe iam iustior iniuria quam iustitia
existimetur. Tantum autem abest ut opera mea abscondam: ut in
his audeam dicere: aliis quidem natura: mihi uero necessitate
contingere talem esse. Consitemur iniustis nos commoueri af-
fectibus hoc tamen aliis quoque omnibus insitum est. Verum
hoc interest quod nos tyranni nostra freti potestate: quæ faci-
mus palam profitemur. priuati supplicii metu abnegant.

Polystrato :

T ad alios omnes amicos litteras misimus : ut quæ primū
agrigentum ueniant : & te obsecro ante olynthia uenias
Volo enim amicissimorum collegio accito : quemadmodū
alias res meas curare diligentius : & de rebus magnis & grauibus
consiliū capere : nullo tamen uos aut labore aut incommodo afficiam : ipse
enim mihi ipsi satis ero ; sed tamen uestram sequar iniam : ut si in pri
cipatu præstitero : sæpenumero uos & accipere comiter : & com
plecti possim . Sin fortunæ iussu deiciar : ultima accepta salutatio
ne eorum quæ egerimus memores ualeatis .

Polistrato :

Go eorum neminem in quos beneficia contuli : neque tibi
neque cuiquam palam fecerim : non enim ut quæ a nobis recusas
munera accipias : qui accipiunt indicare : neque iis qui sine
suspitione accipiunt exprobrare licet . Neque enim accusandum censemus
quod aut sua prædicat beneficia : aut prædicantibus aures accommodat . Ve
rum qui propter uoluntatem meam uis & iniuste multa ex rebus meis diri
puerunt : tu te reputare potes . At qui plurimos inuenires quod omnia con
tula aliena detinere conati : necessario tandem reddiderunt : & belli
& armorum incertu nonnulli iniustissime . Sed & omnium piissime pro
uiribus detinere consentientes : iniquas tandem & scelestas pecunias
in tot periculis seruare non potuerunt : quas coactos accipere : restituere
oportuit . Quenam tu pro iouem imitatus es : ut munera a me ac
cipere nolueris . Nam excusationes quas simulando afferas : & hac
& innumeris aliis rationibus refelluntur : siquidem ipsi inimici pecu
nias ipsas confitentur : nisi hoc intersit quod illi iniusto rapinae no
mine impietatem esse adiectam uis habere conantur . Tu uero iuste a fide
li animo sponte acceperis .

Astypalensibus .

Vllo me maiori dolore affectum inuita mea conscius mihi
sum uiri ciues : quam multis & opinatis casibus agitatus .
Nullaque maiori lætitia : quippe qui neque expers sum uo
luptatum : incredibilem dolorem illa mihi dies attulit : qua patria ini
iuste pulsus sum : quod quidem est comerentibus est grauissimum . Læ
titiā aut quom mihi publice recordati pro tempore litteris me uestris
tanquam bene instituto & uestri studio in uestris usi estis necessi
tatibus . Non tam : ut arbitror : gratia ex decretis quippiam acci
piendi quam testimonio quod publice quidem : sed iniuste exulauerim
Et ut exilii mei auctores argueretis . Neque enim petere ab inuiso

gratiam: neque accipere quisquam patitur: sed non huius temporis: est ut de uobis tanquam amicissimis conquerar, quod superiori tempore nunquam me uisistis: sed ut gratiam habeam quod nunc me utimini. Vos igitur quae a nobis accipitis dare profecto uideamini, adeo petitionem uestram in beneficium locum ascribimus, siquidem non tanta acciperem uoluptate: quanta dederam. Quid enim patrie amatori pulchrius: quid gloriosius quam uideri suis ciuibus benefacere: quod litteris uestris mihi elargitum est. Quod uero serius ad uos munera nostra puenerint: quam uolueritis: neque me: neque uestros legatos: sed huiusmodi & anni tempora accusabitis: nemini studium nostrum defuit: uerum inmodicis tempestatibus factum est: ut ne summis quidem audacis nauigari licuerit. Quod si quae mittimus maris periculis seruabuntur: gratiam fortunae habere non errabitis. Caeterum ea uobis legari reddet. Eolophus autem cui una cum his profecto ad uos epistolam dedimus: singulorum rationem exponet, & quae & quot mittimus significabit, reliqua ex sententia utamini. Pecunias uero in patriae restitutionem ornamentumque impendatis. Neque meis hoc admonitionibus: sed consilio & uoluntate uestra faciendum reputeris uelim. Nemo enim aliena uoluntate bonus unquam fuit: sed sua. At si quod de uobis suspicandum est: quod ad aliud elargitur: ad aliud abutimini: non necessarium. Certo scitote nullis uos muneribus tantopere uituperandos: quam qui dederit laudandum. Ut enim absurdum est qui patria exulet suis pecuniis eam ruentem restituere: sic qui eam incolunt cadentem negligere, neque alieno quidem sumptu ad eam restituendam contendere. Atqui si dignum iudicabitis: non solum haec me uobis misisse munera: sed et populo: ciuitati: & diis patriis. Tunc de consilio uestro maiorem laudem assequimini: quam qui proprias pecunias miserit. Quis enim ignorat: munera dantis esse laudem: recte at his uti accipitis. Uelim equidem uos uirtutis potius quam liberalitatis nostrae testimonium accepisse. Alterum enim benigni animi: alterum opulentiae fortunae laudem ostendit. Valete.

Atheniensibus.

Enit ad nos faber uester pilaeus athenienses opa nobis insigni admodum arte elaborata afferes: quibus delectati humane eum accepimus, & dignis muneribus cum artis: tum patriae gratia donauimus non multo post tempore tauri natali statura maiorem fabricatus, agrigentum perit. Incredibili affectu sumus uoluptate: quomodo officiosum animi: & huiusmodi socium accepimus. Et profecto id nobis spectaculum regium & opo

laudabile uisum est. Nundum enim in eo latentes cruciatus ostēderat. reserato autē latere omni crudelitate plenū: oī morte iniquius supplicium apparuit. Tum periali arte laudata mores puniendos duximus: suiq; eum ingenii periculū ante alios. quoniam ipso auctore peiorem inuenimus neminē: facturū merito censuimus. Is igitur in taurū inclusus: circum igne: ut ostēderat accenso: diræ artis uerum phibuit testimonium. Neq; enim q̄ cruciareē uidimus: neq; lamētationes audiuimus: eiulatus tantum Intus excitos administratorum aures æs emugiebat. Verū athenienses quom uos iniquo animo fabri uestri interitu ferre: & mihi succensere audiam: maiorem imodum admiror: neq; hactenus id mihi persuadeo. Si enim qd̄ grauiori supplicio ī eū nō animaduertimus nos accusatis: grauius p̄fecto nō iuenimus. Sin q̄ nullū merereē: mihi sane uide minī: quom præ uobis humanitatem feratis: laudare crudelitatem: siq̄dem aut unius hominis opus: aut uniuersæ ciuitatis id eē oportet. Vtrum sit uestro rādem erga me animo dignosceē. Nam si iuste perilaus perit: & nemo atheniēsium illius īgenio est: aut moribus de beneficio nos accusaretis. Sin iniuria interemptum dicitis: mox profite mini nihilō meliores esse uos perilaus. Me autē nōdum pœnitet ac si iniuste egerim: nisi mihi ipsi uidebor p̄ter iustum egisse. Atqui nemo ius a tyrāno requirit. Quod enim ad eius salutem facit: id iustum uideē. Cæterum meam ego cautionem: & p̄cipatus munimentum tucissimum abstulisse mihi p̄fiterer: si iniuste ī perilaum uiderer animaduertisse. Sed mihi persuasus neq; uobis: neq; græcorū cuipiā eo illū supplicio iniuste affectū uideri. q̄ ī alios excogitauerit. fabrū uestrū cū aliorū: tum mea maxime gratia puniēdū duxi: siq̄dē eo munere aliquo me eiusmodi supplicio dignū arbitratus est. Et licet tormentū nobis cōtra cōiurātes ī nos acerbissimū inuenerit: nostrā tamē cautionē in quibus iusti iudices cōstitui mur contēpsimus: ipsū dūtaxat ius reputauimus. Neq; enim ignorabā si lōge ēt peiores impune dimissem mihi p̄ futurū. Norā māsuētudinis uestræ opinionē magis insidias concitaturā. Intelligebā huiuscemodi perilaus supplicio unius cuiusq; in me studiū allaturū. Videbā forsitan satis mihi futurū uī ipsa uri pp̄ in me cōiurantiū necessitatē. Horum nos omniū non immemores posthac cuiusquam laudum indigē. Impium tamen putauimus hominē hominibus huiusmodi mortē excogitantem impune dimittere. Iccirco q̄bus ipse alios

nihil i eū iniuste molitos iisdem eū artibus perdere uoluius. Et merito sane a nobis: quos tali munere dignos existiauit ita multatus est. Fortasse quispiā uestrū athenienses: nostris auditis rationibus quod hisdē cruciatibus quos in alios excogitauerit: auctorē perire oporteat innumeris me furiis deberi: uel potius omnibus suppliciis unā rātū aīa nō suffecturū: & mihi ipsi meritas poenas me praescribere arbitrabit. Verūtñ si omni amoto odio iuste rē ipsam reputare uolueritis: profecto nō spōte nostra nos hāc facere: neq; quā fortunā iussu patimur iure perpeti cognoscetis. Nam quom pp tyrannidē liceat nobis crudeles esse: id tñ quin malū sit nō ignoramus: & qđ opera nostra corrigi nequeant. id profecto grauissimū cōfitemur. Utinā ad ea necessario nō cogermur: nemo alius pra nobis ut bonus laudari possit. Et quisnam ur̄m athenienses: aut quis alius: insidiis in se deprehēsis eaz auctores omni uindictē genere nō prosequeretur: quereretur? Quod quom eiusmodi pilau inuenimus: supplicio: duximus afficiēdū. nec ignoro pessime mihi cōsuluisse. sed me cōsolor qđ nō sponte mea hāc facio: qđ iis quos ulciscimur nō euenit. Equidem sapientissimi idigenā athenienses: in hoc ego mores uestros imitatus sum: ille at tyrānorū. Iure igitur: nō q̄les naturas sumus: sed quales uos ipse effinxerat: in se expertus est. Certo tamen sciatis uelim: quod neq; ego priuatus pilaus essem: neq; ille tyrannus phalaris. Vobis autē nō modo ignominiosum est: si iniquo animo illius feratis supplicium. sed si huiusmodi uiros ppetiemini. Om̄io. n. humanū genus iniuria afficiebar: quom ea excogitaret tormenta: sed praecipue uos cruci delitatis arguens: peculiare: natiuo suae ciuitatis uestre mores cōquinabat. Oēs igitur hoc perilai supplicium laudaturos arbitramur. Digni. n. hac sententiā tales ciues: siqs tñ fuerit: cui huiuscemōi mortis genus nō placeat: id ēt perillao ingratū fuisse nō ignoret.

Teleclidæ.

Vadam ipsius tua sententiā usus: ad multos ex amicis q uerba fecisti: ea forsitan gratia quod factū est: ut tui mihi sermones inferrentur. Quod scilicet post artificem tauri perilaum alios eodem cruciatu interimere non oportuerat eo quod propria mea laus periret. Ego autem illius supplicio mihi laudem nō quaero: nec laudis gratia sic in perilaum animaduerti. neq; quom aliorum supplicia mihi crimini datur: iniquo animo fero. A mala enim uel bona opinione ultio se iuncta

est. Certo tamen scias: quoniam alii in tauro cruciandi erant: iccirco in perilaum animaduertimus. Pro aereo enim opere munus: non mortem: merebatur. Aequum igitur fuerat illorum causas in perilaum: & in omnes qui in eiusmodi fortunā eos venire: cogere referri. Quod si nos ab inique stulteq; iudicantibus referretur: nō aegre ferimus: quoad iure supplicio affectos: qui a nobis irerempti sunt ostendere poterimus. Si quidem nos a primo quem omnium hominum: uel humanæ potius naturæ gratia: igni absumpsimus: exorsi itidē de omnibus disquiretis. At qui si perilai & aliorū quos alienarum iniuriarū causa punimus supplicium laudatis: profecto iniurie nos accusationibus prosequimini. si eos qui perfide capiti nostro insidiis imminet morte ulciscimur. Essem namq; omnium sane stultissimus: si aliorū gratia fontes etiā si mihi benefacerent ulciscerer. Ego autē qui mihi insidias moliuntur impune dimitterem: & in alienis rebus infamia suscepta: quom adeo insidiantibus formidolosus uidear mea ipse pericula contēnerem. Desine igitur & tibi & mihi molestus esse.

Niceo.

Non uideēt tibi graue eculeū taurus: neq; alia quæ habemus tormēta. Ex quo omnē ad illā misericordiā: quom nobiscū pugnaturus nō sis: consumpseris.

Cleomedonti.

V. me: ut audio: accusationibus psecutus: miseros cleō broti casus deplorare nō desinis. Ego uero te clemedō: & longe illo iniquiora audentē & omnino ibecilliozem in nostram uenturum potestatem non dubito.

Cleomedonti.

Eptem his & triginta quos in camarinensiu cōcione cōtra naturā imanissime cōflatos conquereris: uellem egedē contentus esse: & per iouem desidero. sed uideo mihi per quosdā nō licere quin res ulterius progrediāē. Ipse. n. nouē & triginta fieri cogis: quō te: & stultissimū epythersem illis adicias. Neq; idē ē an uris me calūniis afficiatis: an pessimi meis pareatis ultionibus.

Timandro.

Vod ī præsētia camarinēses exercitū contra me excita uerit: illius forte tēporis tibi solaciū præbet: quo magnū leui de causa bellū ut moueāt: a te p̄uaderi nō potuerūt. Vex quom spes tua te frustabit. tūc promeritis: nō eorū quæ

fecisti: sed quæ patieris dolebis. quæ tamen tibi solacii utilitas?
Nam si nos persuasuri fuissetemus: ut ueritus es: nõ temerè forsan
nostri formidine egisses. Nunc autè ne in cæteris quidè rebus mi-
nimo nos dolore affecisti. Te autè neque idoneum reddidisti q no-
stris cruciareris suppliciis. nulla. n. tibi morte opus est: quo tot
torquearis calamitatibus. Immo si fieri posset longius tibi uite
spacium quàm natura serar præstari oportet. Timandro.

Onciones tuæ ad camarinenses thimander & multa eo-
rum cõmiseratio: qui a nobis iterempti sunt inuitum me
per deos compulerunt: ut in taurum cleombrotum intrude-
rem. Quippe qui ueritus sum: ne si ego a cruciatu desisterem: desi-
steres & tu contra me ciuitatem cõcitare. Libenter enim rem meam
populo gerendam pbeo: quàm diu tuas prope orationes camarinenses
puduerit. Cuius ego consilia non modo in phalarim: sed ne in
phalaridis quidè seruulum nullius momenti duxerit. Quod si uti-
le esset camarinensibus cum agrigentinis bellum gerere: non tamè
facile persuaderi possent: ut id aggrederentur. Nunc autè bellum
omino ipso consultore grauius: uel potius ipse orator non parui è
ad miseriam momenti. Opus tamen esset: ut enumeratis belli suscipi-
endi casibus plæbè contra me excitates: ut his persuasam ciuitate: tu uir
bellicosissimus inscribereris. Vltor tantis de rebus surrexit: sed
non uultis. sigillatim enim plures casus: longe tamen alienas ostendi-
tis. Verum si quis his omissis: quom fas non uideatur: te ipsum pro-
spexerit: grauissime omnium duxerit puniendum. qui uendita do-
mo: possessionibus: & si quod in his paternum tibi erat mancipium.
exercitum contra me alis: & camarinensibus nugas persuades.
Quod mihi nihil aliud quàm te desperasse significat. & merito sane
siquidè multorum malorum causa fuisti: & ciuitatem cogis: temeritatem
tuam: non suam sequi sententiam. Epystrato.

Oli me ad tuam ultionem cogere: quom ter iam tibi peccerim
neque te piculis amplius exponas: quàm aliena a phalaride
misericordia est: quam & si uos deprecationibus colitis:
nos tamen tyrannica ira utemur. Arvphæro.

Oli recedere earum numerum quos in tauro absumpsimus: plu-
res. n. sunt si eorum opera disgras: quam nota. tamen quom eiusmodi
essent: sub nostra uenerunt potestate. sed nolens in tam florenti ætate seni-
orum curas subires: miseros. n. quocumque nos læserunt omnidius. Quom
autem uitæ mutationes uidere cupias: iam desinas pro deos admoco. nõ
quod quicquam mali abs te pati uerear: neque. n. muliebri manu interficietur

phalaris: sed ne iis anumereris qui in tauro perierunt: neque mihi iniustae calumniae pars ad crudelitatem efficiaris quomodo te ulciscar quod nisi mihi parueris: tibi forsitan maxime expectandum est: de hac quoque admonitione poenas inire. Agemorte.

Ensimus tandem agemorte quo pacto rebus nostris consulerimus: multis namque rationibus nos dolore afficit exitus hic principatus: pro quo stultus ego innumeros labores & pericula sponte mea subii. Maximum autem malum in eo expertus sum: nisi boni & mansueti uiri a nobis beneficia uelit accipere. Verum si cui indigentium aliquid conferimus: pessimos eos esse necesse est. Vos enim probi uiri nescio qua ratione mea omnia aspernamini. quid aliud causae est: quam quod beneficia accipere formidatis. Quare obrem ex tot condiscipulis meis equalibus amicis: non modo nemo me uirum inuenit: sed ne pollicetur quidem: propter Calistenem: quem neque uenturum certo scio. & aliis huiusmodi fortasse utimur excusationibus. ne munera nostra palam detestari uideantur quorum: ut ad me principio uenirent: alios morbi: alios parietes: plurimos prohibere respublicae. Te autem non dum ad me uocatum meum: quomodo nihil esse consecuturus. nec uocare: nunc maxime quomodo aduersam ualitudinem tuam: & filios post meum a patria discessum tibi genitos. & pauola accipiam: pro iouem tibi congratulor: & affinitatis: & susceptorum liberorum gratia. quae igitur excusatio tibi relinquitur: ne nidearis formidare. Nam quomodo non iudiciosum ad te munus quod cum tibiis & cantibus totius ciuitatis spectaculo mittendum esset: sed parum auri itepesta nocte misissem: tanquam indignum facinus & scelus reiecisti: & merito sane ipsi namque uiri: & hominum caede cognati ea munera erant. Ah nimium asper erga me & iniquus es agemorte: addo et inhumanus & crudelis: qui nulla infortunata phalaridis misericordia mouearis: quomodo tanta in praesentia miseria afficiar. Nam quomodo ea maxime gratia optasse principatum: ut in amicos clarissimus haberer: dei benigne rate quamprimum uota mea consecutus: non habeo in quem beneficia conferam. Sed quod mihi erat omnium futurum solacium: eo me amici priuatis. neque erga uos ulla me liberalitate ex rerum mearum copia uti permittitis. Quo sit: ut quomodo quae uobis dare uolumus munera contemnat: In tyrannidis aduatores & scurras: quibus dare nolemus: ea conferre necessario cogamur.

Teucro.

Aristhomeni tuo ager datus est: & Ipolitium uacauit crimine: te uero: ut pollicitus es: expectamus. Ego bene ua

Ieo si bene ualere est: multa me aggressum & plura affecutum:
& deteriorum gratia meliorum etiam penitere,

Teucro.

Hilodemi uxore cleenetā quā nosti teucer: quom nuptia:
rū filiae gratia alloq uellē: negociis ipeditus nō potui: q
bus te huc uocassem: nisi ea gratia te svraculis relinquen
dū statuissem: ex quo plane itelligere potes: serio nos de his ad
te scribere. Eā igit adeas: & qnq̄ i dotē talēta ḡno cui filia nup
serit pollicere. nō tā muneris: q̄ reddēdi philodēo debiti gratia.
Quod si q̄spīā rogaret unde nobis tot philodēi pecūiā sint: nesci
re te: sed ad me q̄ acceperim & eū q̄ dederit id totū referas: & da
to operam ut leontes gener accipiat. uēit. n. ad nos: & illā uxore
efflagitat: Cui ego oēm operā pollicitus: ad te q̄primū misi. Si
potiore tñ ḡnū iueniret m̄: nihilo segnus dotē pmittas. neq̄
cōtendas: siquidē non unus duntaxat philodēi gener nobis curae
ē: neq̄ quom pecuniam liberalitate largimur & nuptias: sed no
li q̄so tā negligēter hoc agere: ac si qnq̄ talēta reddas: sed tāq̄ ac
cipias. Turpe. n. ē data pecunia male rē gerere: ubi nō ea grā quā
spōte dederimus dedisse uideāur. Neq̄ qcquā tale efficiā: ut dū
apud me philodemi pecuniae fuerint: dānū in filiae nuptiis impē
sae utilitatē mihi attulisse uideant. Nā quom nihil eiusmodi me
cōmississe uiderint: nemo id de me poterit suspicari. Utinā iniqui
oribus ubiq̄ moribus phalarim clamitarent. Cæterū mitte nubē
ti uirgini quattuor æquales puellas: & muliebres uestres quas ad
te misimus: & aureos. lx. & quāprimū celebrentur nuptiae ad
moneas: siquidē in hunc usq̄ diē etiā nimīū dilatæ sūt. Munera
prompto & alacri aīo mittas: ut etiā phalaridis sumptu gratiā as
sequaris. Et hæc ita se habeāt teucer. In cæteris autē & tanq̄ uir
gini & mulieri utro orbæ consulas: ut usus fuerit. Et quō earū de
siderio satisfeceris: nuptias cū rē & magnificas & sūptuosas facito
ne svracusanorum: aut puellæ cognatorum quispiam foelici nup
tiarum die: miserum pro beato philodemum appellet: sed aduer
sam eius fortunam exuperemus:

Teucro.

Hilodemi perægre nauigatio tuī quidem uiri: nostri au
tem incōparabilis amicti: tibi gloriæ filiae uero. xx. iam
annos domi innuptæ ifœlicitati, tedere uidetur. Nupta
n. si post aliquot annos uiro careat i uirtute corroborat. Filia ue
ro p̄ter ætatē uirgo crimie nō caret. Oibus/nāq̄ hominibus tur

plissimū uidetur: & profecto sic ē: ut ultra maturos annos puella
Innupta remaneat. lampridem enim illius uitā quāmodū tuā
apud uirū laudari oportebat. Sed fortasse philodemi loco quā &
tu & ille genuistis filiā: solaciū tibi esse existimas. Atqui iniquū
est mariti desiderio priuare nuptiis filiā. Neque idē ē carere uiro
q̄ paulo post rediturus sit: & eo cuius nullā adhuc neque experiē
tiam: neque consuetudinē habueritis: quom naturæ legibus co-
garis. Cæteris quom neque obscuris parentibus: neque pecunia
rum inopia laboretis: nullo pacto tantæ infelicitatis argumentū
ppetiaris. Quinq̄ apud nos talēta filiæ dotē reliquit: quom na
uigaret philodēus: neq̄ quinq̄ dūtaxat: quippe cui cōmunes sūt
phalaridis pecuniæ. Quāobré nescio cleenetae quid differas. Ni
hil opus est ad filiæ nuptias philodēi aduentu, quæ in eius reditu
reiici possunt nolimus præoccupare. Quæ aut ipsa natura inui-
tis nobis urget: quom fieri possint ne differāus. Puellæ ætas mo
ras nostras nō patit̄: forsitan philodēus his ipeditur causis: q̄bus
patrē ipediti consentaneū est. Quod autē natura uiro puella: p̄-
ter legē: domi desideat: nulla est excusatio. Neq̄ in præsentia tā
patre ei q̄ marito opus est. Tu uero in his necessitatibus & fortu
nis absentī patri etiā p̄sentē matrē addi existimas oportere. Non
sic iquā: sed si mihi obrēperaueris: ut uiro scēliciter: & filiæ deco
ri cōsules. Nā quom alia multa recte absente philodemo effe
ris: hoc unū præ omnibus cōmune bonū annumerabit̄: & pudī
cā uirginē matrimonio honestaueris. Noster autē teucer: quom
uolueris: & pecūias tibi: & siquid aliud ad nuptias necesse fuerit
dabit. Tu uero quæ uis iubeas, & philodēi ad nuptias reditū op-
tato: nō tamē ut i illū puelle pro ætatem reiicias: & tuum erga ui
rum desiderium ut incolumis sit atque redeat: & alia huiusmodi
non minus tuī erga ipsum animi sint testimonium.

Teucro.

Hilodemi filiæ nuptias ante tuas nobis redditas litteras
audiuimus. Præcurrit enim fama eos etiam qui multa
utuntur diligentia: ad ea quæ facta sunt quancitissime si-
gnificādum. Et si elōginquo res gestas nuntia dea p̄ferat: & nos
nō immerito ei forsitan succēsuimus: quom tales nos prædicauē-
rit, qui quō aliorū: tū eius maxime grā: in tantā dānamur crude-
litate: siquidem nos undiq̄ malos omnibus proclamat. Quo
sit: ut qui nunquam me uiderint: neque experti sint: me ac si ad
hominum exitium natus sim uitupent. Hæ igitur meæ calamita

125
res sunt; nec alterius cuiuspiam. Aedes autem in quibus & leontes & theano primū coiere: ut nūc hēnt: impofterum quoq; habeant pmittas: neq; his hvmeneū laribus amoueas: ubi celebra- tus est: dignū donū & quod iis qui accepturi sunt: probetur eas arbitramur. Cariffima .n. coniugibus loca sunt ubi prima uir- ginitatis uincula soluerunt. Inuidia autē apud Syracufanos digni- or philodemus q̄ miferatione iudicē. Et nemo ī summo foelici- tatis gradu tam fortūatus: q̄ ille in aduerfa fortuna ab inuidis exi- ftimetur. phalarim autē odio habeant omnes. Neque enī inno- xium odium recusamus. Quisque autem p se maxime cupiat: & si diffimulet: huiusmodi sibi amicos comparare.

Phylodemo.

N magna mihi stultitia uerfari uideris philodome: si tot preces & uota a nobis pro reditu tuo fieri existimas: quin- que talentorū gratia: ne nobis pereāt quæ nulla utilitatis spe: neque tuæ amicitiae gratia: dedimus. re pfecto ne uulgo qdē dignā. Quod si omnino uis a te uideri dotata filiā: nihilominus ista tua sunt. Si negas: addas his totidē: & decē talēra dotem scri- be: ut si placuerit dotis pars phalaridis sit: pars ex philodemi fa- cultaribus. Theano autē multa & magna de me tibi referens mi- hi gratiani reddit. Quod enī adhuc puella a nobis accepit: ma- ter facta testatur.

Cleenete & Theano.

Est rā beniuolentiā libēter accipimus: quom phalarī tāto studio appellare cōtēdaris: meae tñ fortūae & si nos ipsos defendamus: recusant. Inueniet .n. nomē ipsum ab ip- so genere nulli reprehēfioni accusationiue obnoxiiū. Nos aut ob multa & magna quæ acerbiffima fari necessitate iuri egimus dā- namur: & meū nomen nullam aliā ob causam graue est: q̄ q̄a le- gibus non obtempero. Lex uero ipse sum subditis. Quamobrē quam mihi gratiam phalaridis appellatione exhibuistis: eā nūc referatis ne id nomen impositum uelitis.

Himerensibus.

Viffimus uobis ut Stesicorū ad nos: & cononem & Her- mocratē quāprimū mitteretis. Vos at eorū loco sameā & Licar- chū misistis. Quod si qualē me arbitramini: talis essem n̄ igno- ro. grauiffimū aliquid contra uos moliri me oportuiffe: eo quod illos mihi non tradidistis. & cōtinuo ad nos & Stesicorus: & co- non & Hermocrates ueniffent. Neq; enim cynedus conon uo-

blis curæ est: samea: & Iycarcho clarissimis & uestrū omnium humanissis uiris posthabitis. Verū ego neq; modestos homines: & qui nullā mihi: neq; patriæ iniuriā intulerint: iniusto afflicendos supplicio: neque cōmunē græcorū legē uiolandā duximus. Et si uos plurimas abrogaueritis: quibus contra nos tulistis sententiā. sed quid opus est hæc uerbis explicare? quom & mihi: & ad quos scribo: plane nota sint omnia. Atqui neque uos imitatus sum, neq; imitabor. Ego inquam & homicida & tot sceleribus obnoxius: sed remisi ad uos legatos uestros: quom mihi ex duobus alterum impune facere licuisset: aut cogere uos ut pro iis illos ad nos mitteretis: aut iis qui in nostra erant potestatae supplicio affectis: meā in illos iram effundere. Et pfecto eo iā res & iniuste uiuēdi necessitates redegitis: ut nihilo nos peiores legatis uestris interfectis: neq; meliores seruatīs arbitremini. Confuse enī iam res meæ sunt & cōinquinatæ: & parū nobis momenti ad hominū uel beniuolentiam, uel odium iuste an iniuste faciamus esse itelligimus. Et in hanc uos himerenses conditionē: maxime & uiri illi uestri compulistis: & aliorum quidē quæcūq; uestri causa passus sum mala posset uenia dari auctoribus: & præterita obliterari. Verum quod nihil quicquam iuste fieri liceat: quæ pro meriti poena ab iis exigī posset: qui auctores fuerint. Præterea longe iniustius esset: ut quidā nostra perirent iniuria: quam si eorum gratia ī uos grauius animaduertere cogemur. Ego tamen himerenses & si hæc omnia reputarem: & indignarer: & tyrānus haberē: si nō quos uellē. at quibus interfectis: nihilominus uos dolore affecissem: eis peperci: & hospitio acceptos ad uos remisi. Quod si uicissim æq; esse uolueritis quæ ciuitati uestræ calamitates impendent: in duos uel tres conuertere satius ducetis. At si conō cuius corpore singuli uestrum turpiter abusi sunt incolumis seruabitur: uniuersæ ciuitatis excidium a nobis expectetis. totis nanq; uiribus contendemus: ne nihilo nos q̄ opinemini: humaniores experiamini.

Sthesicoro poetæ.

Udlo te maiorem imodū formidare. quom uires nostras: & quæ in nos molitus est tecū reputas. Sed admiror quod nūc tādē formides: & non quom primū contra nos agere coepisti: quom ab iniusta. ut dicebas: tyrannide himerenses uendicare uelles. Cogitabas quæ himerensibus dicis forsitan fieri posse. Si igitur mortē: ut sapientē decet: cōtēnebas

quid nunc stulte perturbaris: quom tibi liceat ea quibus tunc expectaris nihilo imbecilliori animo fuisti iam propinquata generose pferre. Sin autem ut timidus es: sic timide te ad id quod pressurus es supplicium habes. Quid stulte eo in me tempore clamitasti: & tale tibi comparasti inimicum: quom sceleratum me & crudelē appellares: & ex carminibus tuis uerba in me in cōtione effunderes? Quid autem & musicus & poeta dicendi figura & uoluntate uirac studijs cōtraria usus es: quom ociosus uacare musis: neque magis arduas res: quā poetā deceat: aggredi posses. Sed quom pro poeta rēpub. gerere desideres: manēte quā nō poetas: neque musicos: sed populares qui supra uires temere audēt: quom ab hostibus capiuntur.

Sthesicoro.

Tyranni sumus sthesicore: non himerensium: sed agrigētinorum. quare tibi igentes habemus grās: quā minori mihi adēpto principatu: maiore dediti. Certo tamen scias quod tyranni agrigētī inimicos nostros in himerā ulcisci poterimus.

Sthesicoro poetæ.

Vdio te alūtiū & alexiā pfectū & nunciis p ciuitates missis: pecunias & exercitū cōtra me cogere. Nunquā ne igitur sthesicore a reipu. gerēdā temeritate cessabis: quom adeo senex sis: neque musarū pudet: quom te studiosum: pferis eas autem offendis: quom iis contra meliores uiros utaris: neque filiorum miseret: qui iam uiri sunt: sed temerarius senex in cogedis militibus & pecunia sponte tua uersaris. quom inimicum illis tā grauem oppositurus sis: quom eos tāquā laricē cōcutiā. Ego quidē achiuorum reditus te scribere: & quorundā aliorū heroū stultitiā icusare audio. Tu uero ut ex alexia in himerā tutus reuertaris nihil curas. Sed scias uelim quod manent te & caphareia saxa: & platee: & charybdis: & nauplia classis: & nullo pacto manus nras effugies: non inquam & si quispiam te deus: secūdū uos poetas eripiat.

Himerensibus.

Thesicorū: & cononē: & dropidā apachino in peloponnesum p corinthiis: ad quos eos mittebatis nauigantes a nobis captos scitote. Dropidā fortasse uobis remitemus. Cononē quā primū interfici iussimus. Sthesicorus adhuc saluus est: donec quo eū mortis genere ulcisci uelimus excogitabimus.

Himerensibus.

Respecto nobis himerenses sententiā ur̄am plane ostēdi-
tis: quod scilicet nihil interesse arbitramini phalarum
amicū ne an inimicū hēatis. Deus autē recte effecit: &
firmissime ab eo mihi significatū. Confido ēt alia mihi ad uorū
successura. Cæterū ego cononē: ut ad uos antea scripsi: iterimī
quāprimū iussi: quom malū uigz: & in ciuitate ur̄a nulla neq; co-
gnatione neq; affinitate iūctū intelligerē. Dropidā ad uos hono-
ratū remisi: ut decuit: neq; .n. malus est neq; nos ulla affecit in-
iuria sthesicoro postmōum cōsultabimus. Himerensibus.

Iberauimus sthesicorū himerenses: & quæcunq; contra
nos machinatus est nō uestri gratia: qua sæpius ēt peris-
set: sed deorū: qbus is curæ est & himeresū deorū atq;
heroū ei cōdonauis. nihil .n. hēo qd̄ illos accusē: & si maiore
imodū de uobis conqueri possim. Cæterū ipsi scitis quænā con-
tra me adortus sit Stthesicorus: sed puduit sacrū uirū & sapientia
clarū. & uere musis creditū: cynædo & scelesto Cononi annu-
merare: & una interimere. Atq; utinā taliū uirorū fatū coercere
mihi liceret. uobis autē himerenses maiore imodū cōsulimus:
ne stthesicorū ingrato & ei nō cōsentaneo grēdæ reipu. onere di-
strahatis. siquidē ab iis q̄ Alexiā pficiscunē accipimus. in uitis
his se negociis implicat: sed puicacia uestra uincit. Nolite igitur
his in rebus eo uti: qbus nō sit idoneus: sed liberum esse & lyrae
suae uacare sinite. neq; eiusmodi inimicos ei cōparetis: q̄ nō itē
dē fortasse cū illo agent. Quod si oīo opus est q̄. reipu. curā su-
scipiat: talē ei pficiatis: quos quū cœpimus: p̄ utriusq; ur̄m uo-
lūrate: siue supstitiōe ulciscamur. Stthesicoro poetæ.

Leū nō tui: sed nepotis tui gratia misimus. Dignus .n.
adoloscens est: de quo rō habeat quom gynecis certami-
nibus nihilo sit Agesilao inferior. Egdē quātū in nobis
est: summus euaderet uelim. Argentū qd̄ a nobis corā accipere
noluisti: nisi in presentia accepis: pditiōis te apud himerenses in-
simulabimus. Et si ita cōstitierint grauius p̄fecto hoc fuerit: q̄ q̄
ad te primū mittere decreuimus. Cæterum age stthesicore hæc
musarū studia quarū gratia & clarior oībus es & admirabilior:
& ama & complectere. expectabā ī quibus maxime probatus es
similis calidissimus es. Stthesicoro poetæ.

V de nobis stthesicore nihil qcquam neq; uersibus: neq;
alia rōne dicas. Nihil .n. mihi potius ē q̄ si meæ taceatur
de aliis sine iuidia arbitrato tuo loq; poteris & de ea tibi
ispiret. Ciuiles at curas nō maxie exēplo fugias: qui quom om̄

nisi beatissimi uideamur nobis consci sumus quatis afficiamur calamitatibus. Quid si tibi merito ob occupata spote nostra tyranni de hac pati uideamur: tibi autem reputeri grauius nihil euenturum arbitraris: rebus nostris in presentia omissis: tuas considera diligentius: Nemo enim pro meliori huiusmodi uiuendi ratione suscepta rempu. gessit. Verum tamen tecum repute: quae nam superiori tempore passus sis: quaeue tibi impenderat: nisi talis tibi fuisset inimicus. At praestat quidem: & si res ad uota fortunae benignitate succedant ne oia ad eius licentiam experiaris. Etenim tu in presentia neque hi mereris tyrannus es. neque omnibus: quemadmodum nos inimicus sed republicam geris: & amicos ut tu te arbitraris: eos tibi concilia sunt quorum gratia nostras suscepisti inimicitias. Eadem si liceret: tui coniectura accepta: nolle esse tyrannus: Tu tamen quot & quanta ab eis. passus sis tecum repute. Quid si eum qui a ciuibus suis bona plurima nullum aut malum contumeliamue accepit: non secus ac te ipsum consideraueris: certo intelliges utrum illum: qui ciuili administratione omissa: priuatis rebus uacauerit: maxime fortuna sua delectari.

Sthesicoro poetae.

Oli curare sthesicore Euboli & Eriphadis tui apud me accusationem: neque ullo pacto doleas: quod insidiarum casus contra nos in te: & pulcherrima tua carmina rettulerint. Etenim quod nobis periculum in hamera impeditur: tu nosti. Quid autem nihil grauius perpepsi sumus: delectari te magis: quam illorum gratia dolore oportet. & quod poemata quae tibi deae inspirant tatas uires habuerit: & quod nos siquid tibi curae sumus seruati: sumus incolumes. quod enim. proposuisti: ut sua plusquam lyra patiantur possunt: & phalaris maior est quam quod possit iterum. Nos autem quomaxime periclitaremur: & tyrannum gessimus & familiaritate suauius. neque te quicquam accusamus: quomodo in uitae periculo: uel in ipsa potius morte incidemus. Neque enim si ipsi suis consiliis fatiscissent: id probasset sthesicorus. Tu forsitan diuis tuis carminibus tyranni caedem laudibus persecutus es: neque nos: siquid tuas laudarit rationes: tyranni caedes improbas: sed phalaridis. hominem enim. iterum mere hoc est non tyrannum. siquidem: ut nosti: non sum auctor iniuriarum: sed per pulsator. Neque dropidas: neque illius probatus uir: sed neque nostri ipse liberator iuppiter tute in templo cum Eubolo & Eriphato uiris iniqsimis permanere posset: in quibus iustus factus sum & procul a tyrannide. Cynaedus autem Conon & Thagoras: qui caedem nobis machinati sunt: nec non Amithidas & pericles: & alii eiusmodi iustissima ultionis lege perierunt: quos & si non tanta mi-

hi uis esset: modo ultus: mori non recusarem. Dicant me homicidiam: impiam: sceleratam: tyrannam: multis & magnis sceleribus contaminatam: neque siquid grauius in mente uenit mihi parcant. Nam apud bonos uiros uituperari mihi uideret si sceleratissimi me homines laudaret. Quorum alios in taurum coniectos cremauimus. Alios cruci affiximus: quoniam opus esset ut de se reliquis spectaculum atque exemplum praeberent: ne quid contra nos moliretur. Alii oculos effodimus. Alii mutilatis membris rota uersati sunt. Aliis capita pelle nudauimus. Hi omnes iniuste in nos machinati: iure ipso crudelissimam mortem luerunt. Ecce contra quos tyrannos nos esse confitemur: neque negamus ad malorum ultionem tyrannidem desiderare: neque in eos crudeles in humanis esse desistemus. Erga bonos autem tales sumus: quales ante tyrannidem. Nolim putas Sthesicore quom poemata in tyrannum scribis te in phalarim scribere, sed prompto animo deos complectere: nihil nos reueritus, neque quicquam quod in mentem uenit relicias. Nemo enim phalarim: praeter fatum: quod ab ineunte aetate: & si uatum carmina conticeat: in nos habemus: interficiet. Id quod necessario uenerit: quandocumque uolet: tanquam debitum accipiemus. Verum Eubolo & caeteris homicidis: quom in uultis satis nobis insidias molirentur: meritam rettulimus gratiam: non eam quae lege hominibus: qui tyranni caede inanem gloriam aucupantur: sed quae a tyranno omni lege potentiore: referri conueniat. Palis enim pectorum tenus coram himerensibus affixi: & aliis affecti supplicii in cruciatu pernoctarunt. Tu uero ad multos annos foeliciter uiuas: nec eiusmodi quicquam perpetreris oro. tua nanque iustitia hoc tibi euenturum pollicetur. neque unquam phalarim in necessitate adducas: ut talem in te experiaris. Curae autem tibi sint musarum gloriosissimi labores: quos ad me quaeso mittas: ut praesentibus nos leuent sollicitudinibus.

Androcli.

Go quidem consulto litteras ad sthesicorum misi, nihil me iniquiore animo Euboli in eum tulisse calumnias: & tu hoc mihi dato beneficium: ut fidelissorem te exhibeas: nihil enim contra me machinatam me mihi persuasisse. potius enim neque illos quidem primum quas confessi sunt insidiis: quam sthesicori poematis gratia: & non suapte malitia me adortos existimabo.

Aristholoco.

Iccirco contra me tragoedias scribere induceris: quod
captum a me sthesicorū dignū quem liberarē existimauit
ac si in omnes poetas humanissimū me exhibeā longe
a ueritate aberras. Nō enī pari ratiōe poetas sed bonos poetas.
Neq; inimicos: sed generosi animi inimicos probamus. Tu-āt
quom poeta quidē malus sis: inimicus uero ignauus: & animi
ui: & poetica facultate sthesicoro te æquiparas. Sed quid ego in-
teresse censeā: quāprimū cognosces. nō corū gratia quæ contra
nos scribis: si quidē admodū degeneris aī essem: si fabulas tuas
curarē. Sed quoniā quom tā malus & inimicus sis & poeta: pa-
ri te honore & sthesicorū dignū arbitraris. Sthesicoro poetæ.

Icocles syracusanus: non ignoras fortasse quem dico:
nam propter familiæ nobilitatē nō is est qui possit igno-
rari a sthesicoro: uxoris suæ obitū graui & imodico do-
lore luctuque prosequē: nec immerito. Euenit enim ut eandem
& sororis ex matre filiā haberet & uxore: Is inq; nicocles: quom
mutuū iter nos amorē intelligeret: Cleonicū fratrem ad me misit
qui me suo nomine peteret: ut te orarē uxorem suā tuis uersibus
cōmendares. Etenim ut a syracusanis accepimus: qui quom reli-
quas uirtutes: tum incredibilē eis pudicitiam testantē. nō indi-
gna est quæ ore tuo laudet. Nā. & si cauēdū sit ī nostæ ætatis ho-
mines quicquā laudis scribere: ne poesis uenalis uideat: sitq; &
fidele officiū: neq; sentētia nostra improbādū: noli tamē tui ægre
animi cōsuetudine abiecta: meas preces cōtēnere. Non enim de-
cet petentē phalarim negligi a sthesicoro: nō qd' aliquo meo in
te officio debeas: sed qd' habitā de te erga nos opinionē cōfirma-
ri postulamus. Da igitur prompto animo ingenio tuo dignū be-
neficiū: quod mihi ipsi efflagito: accipiā autē in amicū. Reli-
quum est ut ad gratiam cleathisthem syracusanā genere. Eche-
cratidæ filiā: nicoclis: ut diximus: & sororis filiam & uxorem
& matrimonio iunctā annos. vi. trigessimo uita functā morbo
duobus relictis filiis annos. Capita subiectæ materiæ hæc sūt
Inspirent autem tibi in his uersibus: quæ tecum semp sunt deæ
& tuum sacrū & gloriosum caput musæ exornet cognatio. quō
aliis laudibus: tum his quas ad te in clearistem misimus.

Nicocli.

Misimus ad sthesicorum quāadmodum super elegia roga-
sti: & argumentum ei expo'uimus: ut oportuit. Is libes
mihi pro ingenio suo se facturam promisit: forsitan. n.

existimauit sapientiam suam moeroris tibi solatium allaturam
Hic autē dolor difficilis cōsolatu est & quā ut uerbis leuari possit
grauior. Nam quom duplicis necessitudinis nomine de uincire
ris : de utroq; doles : sororis scilicet filia & uxore carissima . for-
ma quidem egregi : pudicitia uero tanta : ut nulli post se mulieri
secūdū reliquerit locū . q̄r pturbato animo & omni spe amissa
nunq̄ lachrimas remittis : & uix tuæ consulis saluti . Atqui non
grauius res humanæ ferēdæ sunt : q̄ possit aīus tolerare neq; uir-
tute dignū effeceris : si : moerore dispes & calamitate miserabili
uictui te profitearis . Vex age nicocles paulispar dolore remissio
miseram hoīum uitam considera : & quicq; nostra sit conditio .
Singuli ad innumeras nascimur miseras : & quom uita deungi
mur : tū miserī esse : desinitus . Iacūdā autem hanc uitā duci-
mus : eo quod nihil morte grauius opinamur : ut etiam qui añ
nos moriūt miserāur . quō in inie uos lateat : n̄ mīto post idē
nobis iter necessario conficiēdū . Neq; potius eorū gratia : quam
nostra : lachrymas effundēdas huiuscemodī hūana conditio ni-
cocles : & ad hūc exitū oēs uiuimus . Nec est rerū omniū quæ i-
periosius humano generi domineēt . Idem fatū mortaliū omniū
ē : & a nemine mutari potest . Vides ne me tyrannū : quē om-
nes homines uolētissimum arbitrātur : & si me oēs uolētiorē
p̄dicarent . mortē tñ nulla rōne supare : neq; q̄cquā grauius ī eā
aiaduertere possē : sed ei cādā quom ultius uitæ dies audierit .
Atq; utinā ad hoc ēt affectu esseus p̄cipatū nō ut meip̄ū a mor-
te uendicārē . Nam fortasse ante prestitutam diem morte dignos
nos quispiam dixerit : neq; nos contradicimus sed ut ab iis qui &
uirtute & moribus quam lōgissima uita digni sunt : fatalem arce-
remus necessitatem . Vex quom illa in nos : uō nos in illam ty-
rannidem exerceamus : æquo animo ferendū est . non ea tñ ra-
tione : q̄ nihil luctu nostro p̄ficere possumus : sed q̄ illius aīam :
si te tanto dolore torqueri senserit : dolituram in morte credibile
est . quom te & uita plurimū delectauerit & q̄ tibi grata erant in
credibili læticia p̄secuta sit . Neq; p̄ iouē tibi soli qd̄ tali uxore pri-
uatus sis : sed & illi qd̄ tali uiro ægre ferēdū ē . Quom igit̄ neq;
primus neq; solus in hac mala incidēris hūana tibi æquo aīo to-
lerāda psuades . si non meo exēplo : q̄ multis & uariis calamitati-
bus agitatus p̄mptissimo aīo mortē expecto . At saltē pp̄ natu-
ræ æq̄litate : q̄ppe quæ oībus cōis sit : quāuis a plerisq; maiorem
in modū formidēt . Qui autē eam non iniquore aīo ferunt : hi trā-
quilliore uita feruntur .

Sthesicoro poetæ.

Vod carmina pro clarissime e dideris: magna tibi & immortalis gratia habet. Promptu. n. præcibus meis te exhibuisti: & singulis argumentis incredibili artificio te accommodasti: & carminis tui elegantia maiore imodum probata est non mihi duntaxat: me. n. oia sthesicori æq̄ delectant: sed compluribus agrigentinoꝝ una audientibus. Extabunt autem non apud eos tantum quæ ea audierunt: & quæ in præsentia sunt homines: sed in omnium qui post nos futuri sunt memoria. Gratiam igitur per his uersibus tibi: ut dixi: debeo. meo namque hortatu: & huius ætatis & futuris hominibus tales musarum cantus largitus es. De me autem quod per epistolam tuam significasti: per hospitale iouem: per communes lares: nihil neque ut pessimus sim: neque ut bonus: in poemate tuo memineris. Mea siquidem fortuna sit: ut aures a nomine meo abhorreant. Scribatur phalaris in ipso sthesicoro: siue melior quam hominum opinio ferat siue contra habeatur.

Pelopidæ:

Vod me rogabas ad Stthesicorum nullo pacto scribere: neque si scribere mihi more gereret: ut in quem piam uita functum carmen ederet: satis gratiam ab eo accepisse mihi uideor: quod in nicolis uxorem carmen fecerit. Tu igitur quid uis a nobis optato: quod non in aliena: sed in nostra sit potestate.

Filiabus sthesicori.

Oeroris uestri filiarum: quam aptiore uobis consolationem quispiam afferat quam uirtutem parentis super quo lugetis? Non enim lachrymis Stthesicorus: sed laudibus prosequendus est. Equidem nolim omnino uos neque mortuos lugere: neque plangere: non quin contra hi affectus necessario omnibus accidant: sed quam miserorum sint quorum non mors: sed uita: uel potius magis debeat deplorari. Non sthesicori quæ tot annos cum sanctissimis diebus in choris & cantibus musarum uixit: cuius nomen in honoribus & laudibus immortaliter seruabitur. quod profecto neque hac: neque uenturæ ætatis maius futurum sit: siquidem non alia quam immortalis & oia continentis dei sorte sthesicorus frui mihi uideatur: Quare magni & clarissimi patris filiarum: quæ tanto parente digna sint uos sapere oportet. Non enim parum uobis continendum est: ut non multo eo inferiores efficiamini. Sed & nolite scilicet herois sortem deplorare: non breui tantum: sed sæculis omnibus beatum: neque honorum quos illi tanquam deo himerenses decreuerunt: claris

simam gloriā auferatis. Nō enim ille: q̄ nos certo scimus: ægre tulit urgentis fati necessitatē. Neq; hī quom clarissimos heroas: qui pro gloria occubuerunt: in pulcherrimis cecinisset poematibus: quæ uobis possessio dignissima sunt: & exēpla uitæ honestissima: Ipse quom diē suum obiret non impavidus p̄stirrit. Certo nāq; scitote filia: quom a nobis captus sthesicorus ī nostram uenisset potestatē: nihil quicquam formidauit: neq; tanq̄ graue quoddā p̄pessus: fractus aīo est. Quippe q̄ longe generosior captiuis nobis uisus sit: quā hostis. Vita igitur tyrānidis nostræ acerbitas ab eius sapiētia ē: non qd̄ quicq̄ uellē ī eū grauius aīad uertēre: sed quom cruciatus meos muneri ascribebat. Ego. n. in numeris eū laboribus cape conatus quō affecutus sum: nihil habui qd̄ mallē: quā gratiā ei hēre: ut a me beneficiū acciperet. Ex quo non deberi mihi ab eo gratiā: qd̄ duodecim eū annos: tot n. postea uixit: seruauerim: sed ei me arbitror debere: qd̄ & alia nos corroborauit: & solus oīum: ut mortē cōtēneremus effecit.

Teucro.

Aptiuorū p̄cia q̄ a thaurominitanis accepimus nō nr̄a: sed sthesicori gratia reddas. Uluit. n. ille ad eorū usum: qui a nobis accepturi sunt beneficiū: quom aliud a me petieris. Verū ei gratia p̄it: quom in ingratos collocetur.

Filiabus sthesicori.

Thaurominitani pro quibus ad me scribitis mandatum a patre: quom uita defungeretur: habuisse: nulla digni sunt clemētia. Hic. n. ne minimū quidem a me offensi: aduersum me bellum susceperūt. Sthesicorus uero non hoc mō qd̄ petitis: ut scilicet captiuorū p̄cia quæ a thaurominitanis exegimus: reddi mandemus. Sed q̄d̄ uis etiā supra uires nostras a nobis promeritus ē. Licet. n. mortuus nonnullis uideatur: nemo tñ q̄ recte sentiat: id dixerit: Mihi quidem sthesicorus uiuit: neq; tātum apud me thaurominitarū odiū ualeat: ut sthesicoro aliquid petenti: quod phalaris hēat negeēt. Omnes nāq; hoīes ab illo uinci decet: me aut oīum maxime: q̄ in tot hominū milibus quot expertus sum præstantioris aī uiderim neminē. Nos igit̄ thaurominitanis pecunias reddi iussimus: neq; medius fidius hanc patri uestro gratiam referre: sed ab eo potius accepisse existimamus.

Chrysippo.

Equē primum quom thaurominitanis: bellum iniuste contra nos inferentibus captiuos: accepto præmio

liberauimus: eis blanditi sumus. Cōmunem, n. græcorū legem
abrogare noluius: neq̄ quom̄ postea acceptū p̄tiū reddidimus
ea reddidimus rōne: ut illis beneficiū ipartiremur: quādmōdū
exprobraſti. Sthesicoro at̄ p̄ filias legato obtēperauimus. Thau
rominitaī igit̄ mortuo Sthesicoro: eorū q̄ a nobis aſſecuti ſūt: ſi
bi habendā grām ſciant. Sthesicorus aut̄ ſuis moribus. Ego q̄dē
quō multis & magnis de rebus ei grām debere itelligā: neque le
gationem eius obliuioni mādabo: neq̄ ignoro: quō p̄ eā hoc a
me petit & aſſequit̄. Thaurōinitanos quidē pecuniarū beneficiū
nos at̄ humanitatis: quo omnes prorsus nos expers exiſtimant:
teſtimonium accipere.

Himerenſibus.

Go q̄dē oīa Sthesicori grā facere patus ſū: ut tā & ſi cōtra
ipſa fata arma ſumere oporteret: de morte cōtēdere non
piget: ut diuinū uirū & a uobis & cæteris hominibus carnis ele
gātia laudatū liberarē: quē ſciſſimæ muſæ omnibus prætulerūt
uatibus: p̄ quē & cātus & choreæ plurimū ualeūt. Veſt̄ aī aduer
tite ubicūq̄ ſepultus ſit ſthesicorus himerēſem eē & ſuarū uirtutū
grā oīs etiā priæ ciuis uocabit̄. Māebit aut̄ ueſter: neq̄ mortuū
Sthesicorū: ſed ī poematibus ſuis: quæ cū uniuerso orbe cōicauit
uiuere arbitremini. Veniat uobis ī mentē himerēſes apud uos eū
genitū: educatū: erubitū: in uerſibus: poematibusq̄ conſenſiſſe.
Apud cathaīos aut̄ & quidē uolētes naturæ ceſſiſſe. Et ī himera
tēplū Sthesicoro īmortale uirtutis eius monumentū condat̄. In
cathania uero ſepulchrum. Supra hoc: ut ſatius uobis uiſum fue
rit conſultetis. Neque pecuniis q̄tum nobis erit facultatis: neque
armis egere uos arbitremini. Vnum tamen animaduertatis ue
lim: neque decori uobis: quom̄ ſiculi ſitis: futurum: in ſicilia ciui
tatem capere: neq̄ ſi nō caperetis tutum. Cæterum nolite Sthe
ſicori obitum ſtetu & planetibus proſequi: neq̄ illius caſu ſolicite
mini. Mortuum nanq̄ ſthesicori corpus eſt: nomen autem per
petuo in uita quidem glorioſum: ī memoria autem beatū ſerua
bitur. Præterea carmina & uaria poematum eius genera: & pu
blice in omnibus tēplis: & priuatim quiſq̄ domi habeat: & hor
tor & admoneo. Tunc enim uere morietur ſthesicorus: quum
carminum eius monumenta non amplius extiterint. Quamo
brem ad alios quoq̄ homines ea mittenda curetis diligentur. nō
ignari longe maiorem quæ. talem uirum tulerit ciuitatem: q̄q̄
miſerit: laudem conſecuturam.

Alphonso Regi.

Vattuor phalaridis epistolæ: quæ nup in alio libello iuentas: in latinum traduxi: solita clementia tua: accipias oro diue Alphonse: qui miro amore & litteras & litterarum studiosos amplecteris: foues: extollis. Paruum profecto munusculum: non tamen: ut spero: serenitati tuæ ingratum. In his .n. dignam principem liberalitatem: clementiam: ac magnitudinem cognosces. Atque utinam non primum oes editas immortalis nomini tuo inscriberem. Sed quod factum est: accusari potius quam emendari licet: neque optionis ulla utilitas est quam res in integrum restitui nequit. Verum si serenitati tuæ studium meum placere intellexero: quicquid deinceps aggrediar: felicissimo nomini tuo libens dedicabo.

Phalaris Aphilanti & Trasibulo.

Vas mutuo uobis pecunias dedisti: te uero reddidisse dicis. Te uer receptisse negat. Mihi hercle nulla causa est cur aut uobis: aut illi non credam. Vos ei tanquam amico reddidisse asseritis. Quamobrem ueritatis ignarus: ne cuiquam uestrum diffidere uidear: ac si acciperim: rationes uestras admitto. Atque utinam potius semper me ueritas lateat quam fraudem deprehendam. Satius .n. multarum pecuniarum: quam amicorum danum arbitror. quandoquidem necesse est ut re deprehensa: qui mentiendo mihi iniurias intulerunt: pro amicis inimici apud me habeantur.

Paurole filio.

Non multas pro deos immortales a me pecunias te petere arbitror: sed facultates meas minores serio quam ut filium possim uirtuti optemperare: Sed utinam in tot quot dicis impedas. quod si ita facies: amicis potius quam accipiant: quam patris liberalitate carminibus que .n. clara precedit largitio: sequitur ut a sui magnitudinis digna possideat. Vbi uero ad agendum quod promptæ accesserit: ei fortuna officiosa sese paratam exhibet. Noli igitur me quæquam ueritus huiusmodi uti uerbis: ac suspicari: tanquam non libenter pauca in filium conferam: cuius gratia omnia comparauim. Tantum .n. abest: ut te in amicos liberalitatis reprehendam: ut incredibiliter delectatus te admoneam: quæ tanta humanitate digna sunt sentias: ut non solum in presentia ac tui magnitudinem ostendas: sed hæc tibi obsequente fortuna: eadem semper serues uoluntatem. Quod igitur tibi generose paurole: damus libenter damus & abs te recipimus gratiam: quomodo istum impendendi modum teneas: qui tam bonam spem præse ferat: & uirtutem.

Peristhent.

Vbolí & Eriphádi q̄ in me cōturauerūt uxores q̄s capti-
uas ad me & tāq̄ pituras misisti: quom̄ ante hac enixe in-
terimere studuissem: nūc tū seruandas cēsui. Admiraris
p̄fecto qđ meā ī cas irā extinxi: sed si cām audieris: qđ ob incre-
dibilē quandā earū aīmi nobilitatē: lōge magis admiraberis. Nā
quom̄ eas p̄ cōtarer an īsidiarū ī me cōsciā maritis suis fuissent:
nō id mō: sed una quoq̄ cū illis impeditū in tyrannū facturas se
se asseuerauerūt. Et quom̄ quā nā mea uel magna uel parua iniu-
ria peterē: priuata qđē nulla sed publica dixerūt. Cōmunē nanq̄
esse iniuriā liberā seruire ciuitatē. Rursū quonam pacto sui ī me
odii meritū suppliciū funderem: interrogata morte responderūt.
Quamobrē qui tanta uirtute: & aī magnitudine morerent̄: eos
uiuere: & non mori arbitratus peristhenes oportere: & ego iuste
pepci. Et tu qđcūq̄ cū iis cepisti: accersitis earū necessariis redde ne
ullam accepisse iniuriam conqueri possint. Euanoro.

T te & himerēses oēs. imo plurimos siculoꝝ nosse arbi-
tror: qđ ī hīmera cōpositis ī me īsidiis. utpote iustior: cō-
iuratos exupauī. Nō. n. tētati facinoris in tēplo suo Iup-
piter tā iniquos iudex extirisset: ut iuste illos rē aggressos tanq̄ in-
iustos ī eius tradidisset potestatē: q̄ merito ab iis fuisset piturus:
hęc nemo aliter existiatet. Verū quō audiā sthesicoꝝ ægre ferre
qđ īsidiarū cām ī suā poesim eubolus & eriphādus rettulerint no-
lē eū ac si mihi id psuaserint: ægre ferre. Nā si eius poematibus:
ut dicunt: attēdisent: non desperantis improbitatis: sed summæ
bonitatis præmium accepissent.

Franciscus Arrethinus Clar. atq̄ præstan. Iuriscōn. Francisco
Pellato Patauio Regio Consiliario. Sol. D.

Crispisti ad me frācisce patauie uir eximie: ut epistolas
phalaridis q̄s pauloan̄ e græco. ī latinū traduxeram ad te
mitterē. Qua ex re q̄nti me faciat hūanitas tua oñdis: q̄
res meas: licet icultas: p̄ tua ī me bēuolētia: q̄ a doctoꝝ tuo lege-
rent̄ dignas duxisti. Ego at: & si añ acceptas lras tuas: de his ad
te mittēdas cogitassē: dedisti tñ: ne arrogātiæ arguerer: q̄ eas ad
talē uirū mittere auderē. Nūc quū spōte tua petas: tā libētī aīo ad
te mitto: ut nō dare: sed accipe bñficiū mihi uidear. Nā si subtili
& p̄spicaci iudicio tuo laudabū ē: eas ī mediū p̄ferre ausus: docto-
rū iudiciū non amplius formidabo. Vale.

Epistolarum Phalaridis a Frācisce Arretino. e græco in Latinū
traductarum.

F I N I S.

118569523

EPISTOLAE PHALARIDIS E GRAECO IN LATINUM TRADUCTAE.

Alfred V. ...
Alfred V. ...